

มติและแถลงการณ์คณะสงฆ์ไทย

มติสังฆสามัคคี ๔ ทิศ ณ วัดป่าบ้านตาด จ.อุดรธานี

ในการประชุมคณะสงฆ์ไทย เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ.๒๕๔๗ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ วัดป่าบ้านตาด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งประกอบไปด้วย คณะสงฆ์ฝ่ายคามวาสีและอรัญวาสีจากจตุรทิศ ทั้งฝ่ายมหานิกายและธรรมยุต จำนวนประมาณ ๑๑,๘๗๕ รูป ได้ร่วมประชุมกัน ดังประเด็นต่อไปนี้

๑. ชี้แจงมติที่ประชุมคณะสงฆ์ไทย เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ.๒๕๔๗ ณ วัดป่าหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี

๒. มีมติว่า ต้องยกเลิกประกาศแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชของนายวิษณุ เครืองาม เพื่อเป็นการระงับอธิกรณ์ และยุติความขัดแย้งของสงฆ์ทั่วสังฆมณฑลและเหล่าพุทธศาสนิกชนทั่วราชอาณาจักร เพราะประกาศฉบับนี้ขัดต่อพระธรรมวินัย ขัดต่อจารีตประเพณี และขัดต่อกฎหมาย ถือเป็นโมฆะมาตั้งแต่ต้น ดังนั้น การปฏิบัติหน้าที่ของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) ในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช และคณะผู้ช่วยฯ ทั้ง ๕ รูป จึงไม่มีผลใดๆ ทั้งสิ้น

๓. มีมติชี้โทษความผิดสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) กรณียื่นรับแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ใช้สิทธิและอำนาจหน้าที่ดังกล่าวไปทั่วสังฆมณฑล เพราะการสถาปนาสมเด็จพระญาณสังวรฯ ขึ้นเป็นสมเด็จพระสังฆราชเป็นพระราชอำนาจเฉพาะของพระมหากษัตริย์ที่ทรงถวายศักดิ์และสิทธิเฉพาะสมเด็จพระญาณสังวรฯ เท่านั้น บุคคลใดจะเอาสิทธิสมเด็จพระสังฆราชอันจำเพาะของสมเด็จพระ

พระญาณสังวรฯ ไปเป็นของตนหรือไปมอบให้ผู้อื่นมิได้

ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้คำจำกัดความ “ทรัพย์สิน” ว่า หมายความรวมทั้งทรัพย์ และวัตถุไม่มีรูปร่าง ซึ่งอาจมีราคาหรืออาจถือเอาได้ รวมทั้งสิทธิต่างๆ อันเกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยต้องเป็นสิทธิที่กฎหมายไทยรับรองแล้ว ในกรณีนี้ พ.ร.บ.คณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ แก้ไข พ.ศ.๒๕๓๕ ได้รับรอง “สิทธิ” ในตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราชไว้ ซึ่ง “สิทธิ” ดังกล่าวนั้นมีราคา และมีคุณค่าในตัวเอง สามารถถือเอาได้ “สิทธิ” นี้จึงอยู่ในความหมายของคำว่า “ทรัพย์สิน” ตามคำจำกัดความดังกล่าวเช่นกัน

การที่นายวิษณุ เครืองาม นอกราชการและสิทธิของสมเด็จพระญาณสังวรฯ ไปแต่งตั้งให้สมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชโดยมิชอบด้วยกฎหมาย โดยที่สมเด็จพระญาณสังวรฯ มิได้ทรงทราบเรื่องมาก่อน เป็นการกระทำลับหลังพระองค์ จึงถือเป็นการช่วงชิงเอาศักดิ์และสิทธิในตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราชไปจากพระองค์

แม้ นายวิษณุฯ จะอ้างว่า กระทำตามมติของมหาเถรสมาคม ก็เป็นการกล่าวเท็จ นายวิษณุฯ นำศักดิ์และสิทธินั้นไปแต่งตั้งสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) และคณะผู้ช่วยฯ โดยพลการ ทางกฎหมายบ้านเมืองจึงกล่าวได้ว่า “ศักดิ์และสิทธิ” ในตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราชที่นายวิษณุฯ ช่วงชิงไปจากสมเด็จพระญาณสังวรฯ ดังกล่าว “เป็นของโจร” เพราะการกระทำของนายวิษณุฯ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

จากประวัติศาสตร์ของชาติไทย ประเทศไทยมีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ และโดยนิติประเพณีนั้น องค์พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะ และทรงเป็นองค์เอกอัครศาสนูปถัมภก สถาบันพระมหากษัตริย์ทุกยุคทุกสมัยทรงอุปถัมภ์ค้ำชูและคุ้มครองพระพุทธศาสนา โดยพสกนิกรให้การยอมรับและเทิดทูน ยิ่งความผาสุกร่มเย็น

แก่พุทธบริษัทมาโดยตลอด แม้พระมหากษัตริย์ทรงมีพระราชอำนาจอันสูงยิ่ง ก็ยังไม่เคยมีสักครั้งที่เจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินจะทรงก้าวล่วงการบริหารงานพระพุทธศาสนาและสังฆมณฑล

แม้ในปัจจุบันสมัยซึ่งมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ก็ไม่เคยปรากฏว่า ทางราชการบ้านเมืองเข้าไปก้าวก่ายการบริหารงานของสถาบันพระพุทธศาสนาและสังฆมณฑลแต่อย่างใด สืบต่อกันมาจนเป็นจารีตอันดีงาม เป็นเอกลักษณ์ของชนชาติไทย

การแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชของนายวิษณุฯ ในครั้งนี้ จึงเป็นการกระทำที่สวนทางต่อนิติประเพณี และขัดต่อจารีตประเพณีอย่างรุนแรง

ในการนี้ ทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์จำนวนมากทั่วราชอาณาจักรได้ทักท้วง และคัดค้านการกระทำของนายวิษณุฯ ว่าผิดกฎหมาย เป็นโมฆะ ไม่มีผลใดๆ ทั้งสิ้น แต่สมเด็จพระพุฒาจารย์ฯ ยังคงเข้ายึดครอง “ศักดิ์และสิทธิ” ของสมเด็จพระสังฆราชดังกล่าวมา และกระทำการต่างๆ หลายนานหลายวาระ โดยอ้างเอาวิธีการฉ้อโกงของนายวิษณุฯ เป็นเหตุแห่งการเข้ายึดถือสิทธินั้นมาเป็นของตน

แท้จริงสมเด็จพระพุฒาจารย์ฯ ควรต้องปฏิเสธรื้อหรือยับยั้งการแต่งตั้งดังกล่าวโดยเร็ว แต่กลับแสดงความละโมภโลภมากตะกละตะกลาม ด้วยการถือเอาสิทธิมาเป็นของตนอย่างไม่มีหิริโอตตปะทัต ทั้งสมเด็จพระญาณสังวรฯ ผู้เป็นเจ้าของสิทธินั้นก็มิเคยรับทราบมาก่อนแต่อย่างใด

การยึดถือเช่นนี้ จึงเท่ากับจงใจปล้นเอาสิทธิของพระองค์มาเป็นของตน การกระทำของสมเด็จพระพุฒาจารย์ฯ เป็นการกระทำที่สวนทางกับความเป็นสมณเพศ ผู้กล่าวปฏิญาณตนต่อพระธรรมวินัยมุ่งหน้าเป็นผู้มักมากทะเยอทะยาน เห็นแก่ลาภสักการะ เห็นแก่ยศถา

๖๘

บรรดาศักดิ์ เห็นแก่อำนาจในการปกครองว่ามีความสำคัญยิ่งไปกว่า พระธรรมวินัย

สมเด็จพระพุฒาจารย์ฯ ไม่ใส่ใจต่อความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจนจะ ถึงขั้น “สังฆเภท” กลับยินดียึดถือเอา “ศักดิ์และสิทธิ” ของสมเด็จพระสังฆราชไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวอย่างรีบร้อนผิดปรกติ หลายวาระ เช่น รีบรวบรัดเสนอแต่งตั้งผู้รักษาการแทนเจ้าคณะใหญ่ คณะธรรมยุต โดยคณะกรรมการบริหารคณะธรรมยุตยังไม่มีดำริใดๆ ไปเป็นประธานในงานเจริญพระพุทธมนต์เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้พระที่มรณภาพในเหตุการณ์ภาคใต้ ณ ท้องสนามหลวง, เป็นประธานจุดเทียนชัยสร้างวัดถุ้มงคล ณ วัดอรุณราชวราราม, แสดงพระธรรมเทศนาในวันมาฆบูชา เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๗ ทั้งๆ ที่วันเดียวกันนั้นสมเด็จพระญาณสังวรฯ ก็ได้ทรงแสดงธรรมในฐานะสมเด็จพระสังฆราชเนื่องในวันมาฆบูชาดังกล่าวด้วยเช่นกัน

การกระทำของสมเด็จพระพุฒาจารย์ฯ เช่นนี้เป็นประหนึ่งว่า สมเด็จพระญาณสังวรฯ ทรงสิ้นพระชนม์ไปแล้ว ยังความเศร้าสลดและกระทบกระเทือนต่อความรู้สึกของพระสงฆ์และพุทธศาสนิกชนเป็นอย่างยิ่ง

หากพิจารณาตามกฎหมายบ้านเมือง สมเด็จพระพุฒาจารย์ฯ อาจเข้าข่ายความผิด “ลักเอาสิทธิ” ด้วยตนเองหรือ “รับเอาของโจร” จากนายวิษณุที่แต่งตั้งมาด้วยวิธีการที่ฉ้อโกง และเมื่อพิจารณาได้ว่า “ศักดิ์และสิทธิ” ดังกล่าว ถือเป็น “ทรัพย์สิน” ชนิดหนึ่ง และยังรวมถึงทรัพย์สินทั้งหลายที่ติดตามมาจากสิทธินั้น เช่น รถยนต์พระประเทียบ บริหารเครื่องประดับเกียรติยศสมเด็จพระสังฆราช ค่านิตยภัตในตำแหน่ง อติเรกลาม จตุปัจจัยไทยทานทั้งหลายที่คู่ควรต่อตำแหน่งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ฯลฯ

ทรัพย์สินทั้งหลายที่ได้มาจากการดำรงตำแหน่งดังกล่าว หากได้มาโดยชอบยอมไม่ผิดธรรมเนียม แต่หากได้มาด้วยวิธีการ “ลักเอาสิทธิ” ดังกล่าวมาเป็นของตน และถือเอาทรัพย์สินทั้งหลายที่ติดตามมาเป็นของตนด้วย ย่อมผิดธรรมเนียมอย่างร้ายแรง

สำหรับกรณีดังกล่าวนี้ สมเด็จพระพุฒาจารย์ฯ ได้ยึดถือเอาด้วยวิธีการอันมิชอบ ผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ก็ยังมีได้ระบุยกให้ กระทำการเข้ายึดถือครอบครองตั้งลักขโมยเอากรรมสิทธิ์นั้นมาเป็นของตน และหากทรัพย์สินทั้งหลายที่ติดตามมาจากตำแหน่งดังกล่าว มีราคาได้ ๕ มาสก ภิกษุนั้นต้องอาบัติปาราชิก ขาดจากความเป็นพระหาสังวาสมิได้ โดยพระวินัยกำหนดไว้ว่า หากเป็นการถือเอาทรัพย์สินเป็นสังหาริมะ ท่านกำหนดว่าถึงที่สุดด้วยทำให้เคลื่อนจากฐาน และหากถือเอาทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมะ ท่านกำหนดว่าถึงที่สุดด้วยขาดกรรมสิทธิ์แห่งเจ้าของ

ดังนั้น เมื่อนายวิษณุ เครืองาม ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ.๒๕๔๗ เพื่อให้มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย ย่อมเท่ากับจงใจกระทำการให้สมเด็จพระญาณสังวรฯ ขาดจากความเป็นเจ้าของแห่งกรรมสิทธิ์ และหากสมเด็จพระพุฒาจารย์ฯ มีความยินดีถือเอากรรมสิทธิ์และทรัพย์สินทั้งหลายซึ่งมีคุณค่ามีราคาอันติดตามมาจากการดำรงตำแหน่งดังกล่าวมาเป็นของตน แม้สมเด็จพระญาณสังวรฯ ผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ก็ยังไม่ทรงได้รับรู้และไม่ได้ยกให้ แต่สมเด็จพระพุฒาจารย์ฯ กลับถือเอาและใช้กรรมสิทธิ์นั้นของสมเด็จพระญาณสังวรฯ ไปกระทำการต่างๆ เป็นที่ประจักษ์ชัดเจนต่อสายตาพระสงฆ์และพุทธศาสนิกชนทั่วราชอาณาจักรหลายกรรมหลายวาระ

คณะสงฆ์ไทยพิจารณาแล้วมีมติว่า การกระทำของสมเด็จพระพุฒาจารย์ฯ (เกี่ยว อุปเสโณ) มีลักษณะความผิดที่เข้าข่ายล่วงสิกขาบทที่ ๒ แห่งอาบัติปาราชิกว่า “ภิกษุถือเอาของที่เจ้าของ

๗๐

ไม่ให้ ใต้ราคา ๕ มาสก ต้องปาราชิก”

๔. มีมติชี้โทษความผิดสมเด็จพระพุฒาจารย์ (ประจวบ กั้นดาจาโร) กรณีรับเป็น “ผู้รักษาการแทนเจ้าคณะใหญ่คณะธรรมยุต” โดยการแต่งตั้งของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) ในฐานะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ทั้งๆ ที่คณะสงฆ์ไทยได้เคยทักท้วงและกราบเรียนเตือนกรรมการมหาเถรสมาคมแล้วว่าประกาศของนายวิษณุฉบับนี้เป็นโมฆะ ไม่มีผลใดๆ เพราะมีขั้นตอนที่ผิดธรรมเนียมวินัย ผิดจารีต และผิดกฎหมาย แต่สมเด็จพระพุฒาจารย์ไม่ใส่ใจและยังได้ใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวเข้าประชุมกรรมการบริหารคณะธรรมยุต เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ณ วัดพระศรีมหาธาตุ กทม. เรื่อง “พระสงฆ์ร่วมประชุมคัดค้านไม่เห็นด้วยกับการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช”

การประชุมดังกล่าว มีเนื้อหาใส่ความพระภิกษุสงฆ์ที่มาร่วมประชุม ณ วัดอโศการาม จ.สมุทรปราการ และมีมติโดยสรุป คือให้คณะสงฆ์ฝ่ายธรรมยุตเห็นชอบการแต่งตั้งสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช และให้แจ้งเจ้าคณะพระสังฆาธิการทุกวัดให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ตอนท้ายของหนังสือระบุว่า เจ้าคณะภาค รองเจ้าคณะภาค และผู้เข้าร่วมประชุมยืนยันว่าจะไม่ให้มีการประชุมคณะสงฆ์ไทย เช่นที่วัดอโศการามเกิดขึ้นอีก โดยให้พระพรหมเมธี เลขาธิการกรรมการบริหารคณะธรรมยุตแจ้งมติที่ประชุมนั้นไปยังเจ้าคณะภาค เพื่อถือปฏิบัติต่อไป เป็นผลให้พระสังฆาธิการระดับเจ้าคณะภาค เจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอ และเจ้าคณะตำบล เกิดความเข้าใจผิด คลาดเคลื่อนไปจากพระธรรมวินัย โดยตำหนิติเตียนและปรับโทษพระภิกษุผู้คัดค้าน ทั้งที่การประชุมคณะสงฆ์ไทยทุกครั้งเป็นไปตามพระธรรมวินัยและเป็นไปตามกฎหมายบ้านเมือง

การกระทำของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (พุ่ม) พระพรหมเมธี และ พระสังฆาธิการที่ร่วมประชุมดังกล่าว เท่ากับเป็นการละเมิดจริยา พระสังฆาธิการเสียเอง โดยยอมรับนับถือสิ่งที่พระพุทธรองค์มิได้ทรงบัญญัติไว้ ทำลายเกียรติของบรรพชิตด้วยการยอมก้มหัวหมอบกราบ ต่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากนายวิษณุ ด้วยความ ทุจริตผิดธรรมผิดวินัย

คณะสงฆ์ไทยพิจารณาแล้วมีมติว่า การปฏิบัติหน้าที่ของ สมเด็จพระพุฒาจารย์ (ประจวบ กันทาจาโร) ในฐานะ “ผู้รักษาการ แทนเจ้าคณะใหญ่คณะธรรมยุต” เป็นโมฆะ ไม่มีผลแต่อย่างใดทั้งสิ้น

การกระทำของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (ประจวบ กันทาจาโร), พระพรหมเมธี (สมชาย วรชาโย), พระธรรมวรเมธี (สุชิน อัครชิน), เจ้าคณะภาค รองเจ้าคณะภาค กรรมการบริหารคณะธรรมยุต ผู้ช่วย เลขาธิการกรรมการบริหารฯ ที่ร่วมประชุมและเห็นชอบ รวมถึง เจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบล เจ้าอาวาส หรือ พระภิกษุ ผู้ให้การสนับสนุนมติดังกล่าว มีลักษณะความผิดที่เข้าข่าย ล่วงสิกขาบทที่ ๑๐ แห่งอาบัติสังฆาทิเสส ว่าด้วย “ภิกษุพากเพียร เพื่อจะทำลายสงฆ์ให้แตกกัน ภิกษุอื่นห้ามไม่ฟัง สงฆ์สวดกรรม เพื่อให้ละข้อประพฤตินั้น ถ้าไม่ละต้องสังฆาทิเสส”

๕. มีมติชี้โทษความผิดกรรมการมหาเถรสมาคม เฉพาะรูปที่ อนุโมทนาประกาศฯ ของนายวิษณุ และเมื่อเกิดความขัดแย้งถึงขั้น “สังฆราชสี” กรรมการมหาเถรสมาคมเหล่านั้นก็ยังไม่รีบดำเนินการ เข้าระงับอธิกรณ์ให้เป็นไปตามพระธรรมวินัย แม้คณะสงฆ์ไทยได้ ทักท้วงและกราบเรียนเตือนกรรมการมหาเถรสมาคมแล้ว ก็ยังคงนิ่งเฉย จนอธิกรณ์ได้ขยายวง และจะต้องเป็นผลให้เกิด “สังฆเภท” ขึ้นได้ในที่สุด

คณะสงฆ์ไทยพิจารณาแล้วมีมติว่า มติมหาเถรสมาคมที่ เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชของนายวิษณุ

๗๒

เครื่องงาม เป็นโมฆะ ไม่มีผลใดๆ ทั้งสิ้น

การกระทำของกรรมการมหาเถรสมาคมเฉพาะรูปดังกล่าว มีลักษณะความผิดที่เข้าข่ายล่วงสิกขาบทที่ ๑๑ แห่งอาบัติสังฆาทิเสส ว่าด้วย “ภิกษุประพฤติตามภิกษุผู้ทำลายสงฆ์นั้น ภิกษุอื่นห้ามไม่ฟัง ฯลฯ ต้องสังฆาทิเสส”

๖. คณะสงฆ์ไทยมีมติให้ทำนคหกรรมแก่ พล.ต.ท.อุดม เจริญ เพราะกระทำการประกอบด้วยโทษ ๘ ประการตามหลัก “พระธรรมวินัย” พล.ต.ท.อุดม สร้างความกระทบกระเทือนอย่างใหญ่หลวงต่อพระพุทธศาสนา ร่วมวางแผนและกระทำการกับ นายวิษณุ เครื่องงาม ในการแทรกแซง ก้าวก้าวในกิจการของสงฆ์ใช้อำนาจของตนโดยมิชอบ บีบบังคับสงฆ์ทั่วสังฆมณฑล พล.ต.ท.อุดม ร่วมมือกับ นายวิษณุ กระทำการทุจริต ฉ้อโกงเอาสิทธิของสมเด็จพระญาณสังวรฯ มาแต่งตั้ง ผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชให้มีศักดิ์และสิทธิเทียบเท่าสมเด็จพระสังฆราชที่พระมหากษัตริย์ทรงสถาปนา

แม้พระสงฆ์และพุทธศาสนิกชนจะได้ทักท้วงประกาศฯ ของ นายวิษณุ ดังกล่าวหลายครั้งหลายหน พล.ต.ท.อุดมก็ไม่มีที่ท่าว่าสำนึกผิด กลับลืมนทนทำตัวเปรียบกับ “อึ่งอ่าง” พองตัวขึ้นทำทายเป็น พุดใส่ร้ายป้ายสีต่อพระภิกษุ ต่อคณะสงฆ์ ต่อพุทธศาสนิกชน เฉพาะอย่างยิ่งต่อสมเด็จพระญาณสังวรฯ

การกระทำของ พล.ต.ท.อุดม เจริญ ดังกล่าว เป็นการดูหมิ่นเหยียดหยามพระเกียรติ พระอำนาจ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงต่อสมเด็จพระญาณสังวรฯ ทั้งที่พระองค์เป็นถึงประมุขของสงฆ์ พล.ต.ท.อุดม ขวนขวายเพื่อมิใช่ลามก มิใช่ประโยชน์ เพื่อความอยู่ไม่ได้แห่งภิกษุ ด่าว่าเปรียบเปรยภิกษุ ยุยงภิกษุทั้งหลายให้แตกกัน กล่าวติเตียนพระสงฆ์ ฯลฯ การทั้งหมดนี้ จัดว่าเป็นโทษ ๘ ประการตามหลักพระธรรมวินัยว่าด้วยการลงนคหกรรมแก่คฤหัสถ์

คณะสงฆ์ไทยจึงลงมติเป็นเอกฉันท์ให้ทำนิตกรรม ประกาศ คำบาตร พล.ต.ท.อุดม เจริญ เช่นเดียวกับที่กระทำต่อ นายวิษณุ เครืองาม ด้วยการสวดญัติตฤตยกรรมวาจาเช่นครั้งพุทธกาล โดยมอบให้สงฆ์ในหัตถบาตจำนวน ๗๔ รูปร่วมประกอบนิตกรรมคำบาตร

๗. มีมติให้แจ้งไปยังพระสังฆาธิการทั่วสังฆมณฑลว่า นายถวิล สมัครรัฐกิจ รองผอ.สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ได้รับรองความอันเป็นเท็จตามเอกสารที่ พศ ๐๐๐๖/๐๙๗๔ ลว.๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ มีเนื้อหาโดยสรุป อ้างว่าสมเด็จพระสังฆราชทรงทราบและทรงเห็นชอบการแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชแล้ว เป็นเหตุให้พระสังฆาธิการหลงผิด ยอมรับในสิ่งที่ผิดธรรมผิดวินัย ผิดความเป็นจริง ก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่สงฆ์ และอาจทำให้พระพุทธศาสนาถึงกาลวิบัติได้ในที่สุด

คณะสงฆ์ไทยมีมติให้ทำหนังสือตักเตือนไปยัง นายถวิล สมัครรัฐกิจ และให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติยกเลิกหนังสือที่ พศ ๐๐๐๖/๐๙๗๔ ลว. ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ โดยทำหนังสือแจ้งไปยังพระสังฆาธิการทุกระดับว่า เอกสารฉบับดังกล่าวเป็นโมฆะ ไม่มีผลใดๆ ทั้งสิ้น

๘. มีมติให้ออกแถลงการณ์ในนามของคณะสงฆ์ไทยฉบับที่ ๑ ว่าด้วยเรื่อง

๘.๑ เพื่อระงับซึ่งเวรภัยอันบังเกิดขึ้นจากการกระทำของ นายวิษณุ เครืองาม และ พล.ต.ท.อุดม เจริญ

๘.๒ เพื่อตั้งข้อสังเกตต่อการใช้นโยบายอบรมข้าราชการของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติมาเป็นฐานอำนาจทางการเมือง โดยจะใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินเป็นจำนวนเงินสูงถึง ๕๐๐ ล้านบาท

๘.๓ เพื่อจัดตั้งศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์อันเกิดจากการกระทำของผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชและคณะ นายวิษณุ

๗๔

เครื่องงาม และ/หรือ พล.ต.ท.อุดม เจริญ

๙. มีมติให้ทำหนังสือด่วนที่สุดเตือนไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ถึงภยันตรายต่อพระพุทธศาสนาอันเกิดจากการกำกบดูแลของ นายวิษณุ เครื่องงาม และ พล.ต.ท.อุดม เจริญ ซึ่งจะเป็นเหตุให้เกิด “สังฆเภท” ได้โดยสถานเดียวหากไม่ดำเนินการขั้นเด็ดขาด

ที่ประชุมมีมติมอบหมายให้ นายทองก้อน วงศ์สมุทร และคณะ นำมตินี้ไปแจ้งต่อมหาเถรสมาคม พระสังฆาธิการทั่วราชอาณาจักร และ นำแถลงการณ์แจ้งต่อพุทธบริษัท ๔ และสื่อมวลชน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้อง ได้รับทราบโดยทั่วกัน

คณะสงฆ์ไทย

๒๓ มีนาคม พ.ศ.๒๕๔๗

ประกาศคณะสงฆ์ไทย

เรื่อง ยกเลิกการแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช
ด้วยปรากฏว่า นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ได้แต่งตั้งสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) วัดสระเกศ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช โดยมีสมเด็จพระราชาคณะและพระราชาคณะอื่นอีก ๕ รูป เป็นผู้ช่วยปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะร่วมกัน ตามประกาศสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เรื่อง แต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นการขัดต่อพุทธบัญญัติ ล่วงเกินและก้าวก่ายกิจของสงฆ์อย่างร้ายแรง อันจะเป็นเหตุให้เกิด “สังฆเภท” ขึ้นได้

การแต่งตั้งดังกล่าว ไม่เป็นธรรม ไม่เป็นวินัย สงฆ์ยอมเพิกถอนได้

ดังนั้นโดยมติคณะสงฆ์ไทยในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗ ณ วัดป่าบ้านตาด ตำบลบ้านตาด อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี จึงให้ยกเลิกการแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ซึ่งกระทำโดย นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี และให้ถือว่า ไม่มีประกาศดังกล่าวในสังฆมณฑล

ทั้งนี้ให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

คณะสงฆ์ไทย

๒๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

แถลงการณ์คณะสงฆ์ไทย ฉบับที่ ๑

๑. ด้วยปรากฏเป็นที่ชัดเจนแล้วว่า นายวิษณุ เครืองาม และ พล.ต.ท.อุดม เจริญ ได้ร่วมมือกันสร้างความระส่ำระสายต่อพุทธบริษัท ด้วยการกล่าวหาว่า มีการเคลื่อนไหวเพื่อให้มีสมเด็จพระสังฆราชสองพระองค์ มีการพยายามที่จะให้มีนิกายใหม่ และพยายามทำลายความเชื่อถือของมหาเถรสมาคม มุ่งหวังใส่ร้ายป้ายสีคณะสงฆ์ที่ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ เพื่อมิให้มีการคัดค้านการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชและคณะผู้ช่วยฯ ซึ่งบุคคลทั้งสองได้วางแผนไว้แล้วล่วงหน้าอย่างเป็นขั้นเป็นตอน

บัดนี้ การแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชและคณะผู้ช่วยฯ ดังกล่าวได้กระทำไปจนบังเกิดผลแล้ว ก่อให้เกิด “สังฆราชธิ” ความร้าวฉานในหมู่สงฆ์และในที่สุดจะต้องกลายเป็น “สังฆเภท” ทำสงฆ์ให้แตกจากกันเป็น “อนันตริยกรรม” ซึ่งเป็นกรรมหนักที่สุดในพระพุทธศาสนา คณะสงฆ์ไทยเห็นถึงกาลวิบัติอันเกิดขึ้นจากการบริหารราชการที่เกี่ยวกับการพระพุทธศาสนาของบุคคลทั้งสอง

เพื่อระงับกรรมหนักที่บุคคลทั้งสองได้กระทำแล้วและจะพึงกระทำเพื่อระงับกรรมในหมู่พุทธศาสนิกชนที่หลงเชื่อคล้อยตามบุคคลทั้งสอง เพื่อระงับเสียซึ่งสามัคคีเภทในหมู่พุทธศาสนิกชน และเพื่อมิให้เกิด “สังฆเภท” ในวงพระพุทธศาสนา ตามพุทธภาษิตที่ว่า

น หิ เวเรน เวราณี สัมมันติธ กุทาจนัง

อเวเรน จ สัมมันติ เอส ธัมโม สันหนตโน

แปลความว่า “ตั้งแต่กาลไหนๆ ในโลกนี้ เวรย่อมไม่ระงับด้วยการจองเวร แต่ระงับด้วยการไม่จองเวร นี่เป็นกฎตายตัว”

เพื่อระงับเสียซึ่งเวรภัย และอกุศลกรรมทั้งปวงที่บุคคลทั้งสอง ก่อขึ้น คณะสงฆ์ไทยขอใช้หลักอุเบกขาธรรมจากการกำกับบริหาร

ราชการเกี่ยวกับกิจการพระพุทธศาสนาของ นายวิษณุ เครืองาม และ พล.ต.ท.อุดม เจริญ คือ คณะสงฆ์ไทยไม่จำเป็นต้องได้รับการอารักขา หรือ การอุปถัมภ์อุปฐากใดๆ ทั้งสิ้นจากบุคคลทั้งสอง เพราะ คณะสงฆ์ไทยยึดถือ “พระธรรมวินัย” เป็นสัจธรรมที่พึ่งนับแต่วัน อุปสมบทอยู่แล้ว ไม่ต้องพึ่งพาการกำกับบริหารราชการเกี่ยวกับกิจการ พระพุทธศาสนาโดยบุคคลทั้งสอง

๒. กรณีการใช้งบประมาณแผ่นดินจำนวน ๕๐๐ ล้านบาท เพื่อ เป็นค่าใช้จ่ายในการอบรมข้าราชการ ตามนโยบายของสำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาตินั้น คณะสงฆ์ไทยตั้งข้อสังเกตว่า กรณี ดังกล่าวเป็นการแอบอ้างเอาพระพุทธศาสนาเป็นโล่บังหน้า เพื่อ แจกจ่ายเงินให้แก่วัดและสำนักที่เป็นสมัครพรรคพวกของตน และ อาจใช้เป็นฐานในทางการเมืองด้วย จักบังเกิดความเสื่อมเสียต่อ พระพุทธศาสนาในที่สุด

๓. คณะสงฆ์ไทยเห็นควรให้ตั้งศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์จาก การกระทำที่ไม่ชอบด้วยพระธรรมวินัยและกฎหมาย ของผู้ปฏิบัติ หน้าที่สมเด็จพระสังฆราชและคณะ, นายวิษณุ เครืองาม และ/หรือ พล.ต.ท.อุดม เจริญ อันเป็นผลกระทบกระเทือนล่วงล้ำต่อพระธรรมวินัย ต่อสงฆ์ ต่อภิกษุ หรือต่อพุทธบริษัท เพื่อเป็นการปกป้องพุทธบริษัท ๔ ทั้งหลายที่ไม่ได้รับความชอบธรรมจากบุคคลคณะดังกล่าว ทั้งนี้ กำหนดให้แจ้งได้ที่ “วัดป่าหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ต.สิงห์ อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี” เป็นแห่งแรก

จึงแถลงมาเพื่อกรณาทราบโดยทั่วกัน

คณะสงฆ์ไทย

๒๓ มีนาคม พ.ศ.๒๕๔๗

แถลงการณ์คณะสงฆ์ไทย ฉบับที่ ๒

เรื่อง ให้เปิดเผยความจริง กรณีการใช้พระตราตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราช

ตามที่คณะสงฆ์ไทยได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ.๒๕๔๗ ณ วัดป่าบ้านตาด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

“๓. มีมติชี้โทษความผิดสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) กรณียื่นได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ใช้สิทธิและอำนาจหน้าที่ดังกล่าวไปทั่วสังฆมณฑล เพราะการสถาปนาสมเด็จพระญาณสังวรฯ ขึ้นเป็นสมเด็จพระสังฆราช เป็นพระราชอำนาจเฉพาะของพระมหากษัตริย์ที่ทรงถวายศักดิ์และสิทธิเฉพาะสมเด็จพระญาณสังวรฯ เท่านั้น บุคคลใดจะเอาสิทธิสมเด็จพระสังฆราช อันจำเพาะของสมเด็จพระญาณสังวรฯ ไปเป็นของตนหรือไปมอบให้ผู้อื่นมิได้”

ต่อมา นายวิษณุ เครืองาม และ พล.ต.ท.อุดม เจริญ ได้เปิดเผยว่า บริหารใดๆ ของสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราชฯ ไม่มีผู้ใดนำไปใช้

บัดนี้ปรากฏชัดเจนว่า ในหนังสือแต่งตั้งสมเด็จพระพุทธิชนวงศ์ วัดมกุฏกษัตริยาราม กทม. เป็นผู้รักษาการเจ้าคณะใหญ่คณะธรรมยุต (ตั้งเอกสารแนบมาพร้อมนี้) มีการประทับพระตราตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราชบนลายมือชื่อของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) ซึ่งพระตราตำแหน่งนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงถวายสมเด็จพระญาณสังวรฯ เมื่อสถาปนาสมเด็จพระญาณสังวรฯ ขึ้นเป็นสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ดังนั้นเฉพาะองค์สมเด็จพระสังฆราชเท่านั้นที่ทรงมีสิทธิใช้

หนังสือประกาศแต่งตั้งฯ ฉบับดังกล่าว เป็นเหตุให้เกิดความ
 แคลงใจเป็นอย่างมาก เพื่อให้เกิดความชัดเจนแก่เหล่าพุทธบริษัท
 คณะสงฆ์ไทยมีความประสงค์ขอทราบความจริงจากผู้เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

๑. การนำพระตราตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราช ซึ่งเป็นพระตรา
 ประจำพระองค์ที่ได้รับถวายจากพระมหากษัตริย์เฉพาะองค์สมเด็จพระ
 พระสังฆราช มาประทับประกอบลายมือชื่อของสมเด็จพระพุฒาจารย์
 (เกี่ยว อุปเสโณ) ในหนังสือแต่งตั้งฯ ฉบับดังกล่าว นั้น มีเหตุผลอย่างไร

๒. พระตราตำแหน่งดังกล่าวเป็นพระตราตำแหน่งองค์จริงหรือไม่
 คณะสงฆ์ไทยจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ ให้ นายวิษณุ เครืองาม และ
 พล.ต.ท.อุดม เจริญ ชี้แจงต่อคณะสงฆ์ไทยและพุทธบริษัททั้งปวง
 ตามข้อเรียกร้องดังกล่าวข้างต้น เพื่อมิให้เป็นทีเคลือบแคลงสงสัย
 และเป็นการรักษาพระเกียรติยศของสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระ
 พระสังฆราชฯ ตามที่ นายวิษณุ เครืองาม และ พล.ต.ท.อุดม เจริญ
 กล่าวอ้างอยู่เสมอว่า บริหารใดๆ ของสมเด็จพระสังฆราชฯ ไม่มีผู้ใด
 นำไปใช้

ทั้งนี้ขอให้ชี้แจงภายใน ๗ วันนับแต่วันที่คณะสงฆ์ไทยออก
 แถลงการณ์ฉบับนี้

จึงแถลงมาเพื่อกรุณาทราบโดยทั่วกัน

คณะสงฆ์ไทย

๒๒ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๗

แถลงการณ์คณะสงฆ์ไทย ฉบับที่ ๓

เรื่อง คัดค้านการจัดตั้งสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนา
 ตามที่ นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี มีนโยบายให้มีการจัดตั้งสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนา โดยแต่งตั้งให้ พล.ต.ท.อุดม เจริญ ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นประธานคณะกรรมการพิจารณาการจัดตั้งสำนักงานทรัพย์สินของ พระพุทธศาสนา นั้น

คณะสงฆ์ไทย ได้ร่วมประชุมกัน ณ สวนแสงธรรม ถ.พุทธมณฑล สาย ๓ กรุงเทพมหานคร โดยยึดหลักพระธรรมวินัย จารีตประเพณี และกฎหมาย เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนา (องค์การมหาชน) พ.ศ. ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ร่างพระกฤษฎีกาฯ ดังกล่าวขัดต่อ พระธรรมวินัย จารีตประเพณี และกฎหมาย ดังนี้

๑. การจัดการศาสนสมบัติกลางและศาสนสมบัติวัดที่เป็นอยู่ ปัจจุบัน มีลักษณะที่เป็นไปแบบมักน้อยสันโดษตามพระธรรมวินัย ไม่เน้นการจัดการผลประโยชน์ในเชิงธุรกิจมากไปกว่าการดูแลรักษาและ ใช้ประโยชน์เพื่อสาธารณกุศล สงเคราะห์ประชาชน โดยพยายาม รักษาทรัพย์สินเหล่านั้นไว้ในพระพุทธศาสนา คือ เน้นด้านจิตใจ มากกว่าวัตถุเงินทอง แม้นโยบายของสำนักงานทรัพย์สินส่วน พระมหากษัตริย์ก็ยังกำหนดว่า จะคิดค่าเช่าจากผู้เช่าทรัพย์สินใน ราคาต่ำเป็นพิเศษ แต่วัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนาที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ มีลักษณะจัดหาผล ประโยชน์ทางธุรกิจ คาดการณ์หรือมุ่งหวังหารายได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ทางโลก ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อพุทธบริษัท และเป็น เหตุให้ประชาชนเสื่อมศรัทธา

๒. ปัจจุบันการดูแลรักษา การจัดการและการจัดทำงบประมาณของศาสนสมบัติกลาง ต้องผ่านความเห็นชอบของมหาเถรสมาคม ซึ่งถูกต้องตามพระธรรมวินัยที่พระสงฆ์ต้องเป็นผู้ดูแลจัดการสมบัติของสงฆ์ แต่การจัดการของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนาที่จะพิจารณาจัดตั้งขึ้น มีการวางระบบ หรือกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติ หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของพระพุทธศาสนา มิได้กำหนดไว้ให้ต้องได้รับความเห็นชอบจากมหาเถรสมาคมเป็นการรวบรวมอำนาจการดูแลศาสนสมบัติอันเป็นของสงฆ์ทั้งหมด ไปเป็นกรรมสิทธิ์ของฆราวาสโดยเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ซึ่งนอกจากเป็นการขัดต่อพระธรรมวินัยแล้ว ยังเป็นการขัดต่อมาตรา ๔๑ ของพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.๒๕๐๕ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๓๕) อีกด้วย

๓. จำนวนและที่มาของคณะกรรมการสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนาดังกล่าว แม้จะมีผู้แทนมหาเถรสมาคม ซึ่งเป็นพระสงฆ์จำนวนไม่เกิน ๔ รูป ย่อมเป็นเสียงข้างน้อยในจำนวนกรรมการทั้งหมด ไม่เกิน ๑๑ ท่าน และกรรมการฝ่ายฆราวาสก็ได้รับแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรีและเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ผิดจากเดิมที่คณะกรรมการพิจารณางบประมาณศาสนสมบัติกลางประจำปี (พศป.) ทั้งฝ่ายสงฆ์และฝ่ายฆราวาสได้รับแต่งตั้งจากมหาเถรสมาคม โดยมีสัดส่วนของจำนวนพระสงฆ์มากกว่าหรือใกล้เคียงกับจำนวนของฆราวาส

๔. ทูณและทรัพย์สินในการดำเนินกิจการหรืองานของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนา เริ่มต้นด้วยของงบประมาณแผ่นดินจำนวน ๔,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อสร้างอาคารสำนักงาน และค่าครุภัณฑ์ต่าง ๆ ทั่วประเทศ และใช้งบประมาณประจำปีอีก ๕๐๐ ล้านบาททุกปีโดยไม่มีกำหนด ซึ่งเป็นภาระแก่ประชาชนและแก่รัฐเกินกว่าเหตุ

๘๒

ปัจจุบัน งบประมาณประจำปีของศาสนสมบัติกลาง มีรายรับ รายจ่ายพอเหมาะพอควร รายรับส่วนหนึ่งสงฆ์ได้ช่วยแบ่งเบาภาระ ของรัฐ โดยอนุมัติให้จ่ายสงเคราะห์เป็นเงินเดือนของพนักงานเจ้าหน้าที่ ศาสนสมบัติ โดยมีต้องขอรับงบประมาณจากรัฐในส่วนนี้

ในด้านอาคารสถานที่ทำงานของศาสนสมบัติกลาง ก็พอเป็น พอไปตามอัตรภาพของการทำงาน ไม่จำเป็นต้องสร้างอาคารสถานที่ ทำงานขึ้นใหม่ทั่วประเทศ อันเป็นการกระทำที่เกินตัวและใช้ งบประมาณแผ่นดิน ซึ่งเป็นเงินของประชาชนทุกคน เป็นการรบกวน ศาสนิกชนจนเกินความจำเป็น

๕. การจัดตั้งสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนา เป็นการรวบรวมเอาทรัพย์สินของพระพุทธศาสนาทั้งหมดที่มีอยู่ในปัจจุบัน หมายรวมถึง เงินสดที่สะสมไว้จำนวน ๒,๐๐๐ ล้านบาท ตลอดจนที่ดิน ซึ่งเป็นที่วัด ที่ธรณีสงฆ์ ที่กลบนา หรือที่ศาสนสมบัติ และทรัพย์สิน อันติดกับที่ดิน อีกทั้งหมายถึงวัตถุสิ่งของอันเป็นที่เคารพในทาง พระพุทธศาสนา ตลอดจนสิทธิอันเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของดังกล่าว ให้ตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานฯ ดังกล่าวทันที ซึ่งเป็นเรื่องขัด ต่อพระธรรมวินัย และเห็นว่าเป็นอันตรายต่อศาสนาสมบัติอย่างยิ่ง

๖. พระพุทธเจ้าทรงวางหลักธรรมวินัยไว้ชัดเจนว่า สงฆ์ต้อง เป็นผู้ดูแลรักษาสมบัติของสงฆ์ ใช้ความละเอียดรอบคอบในการ บำรุงรักษา หากไม่ระมัดระวังจนเกิดความบกพร่องเสียหายแก่ของสงฆ์ แม้เพียงเล็กน้อย ท่านปรับอาบัติแก่ภิกษุนั้น

ปัญหาการจัดการศาสนสมบัติตามที่อ้างถึงเป็นปัญหาเล็กน้อย เกิดขึ้นจากความผิดพลาดในหน้าที่ของฆราวาสผู้รับผิดชอบ สมควร แก้ไขปรับปรุงได้โดยกระบวนการบริหารจัดการ การตรวจสอบที่รัดกุม และกระบวนการที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพก็ย่อมเป็นการเพียงพอ

การจัดตั้งสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนา โดยรวบเอาทรัพย์สินของพุทธศาสนาทั้งหมดที่มีอยู่ในปัจจุบันไปเป็นของสำนักงานฯ แล้วบริหารโดยไม่ต้องผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมสงฆ์ จึงเป็นการแก้ปัญหาที่ไม่ถูกต้อง

๗. การจัดตั้งสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนา เป็นการเปิดช่องทางให้ต่างชาติ องค์กรมหาชนอื่นๆ ตลอดจนรัฐวิสาหกิจ ทั้งในและต่างประเทศเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์ และ/หรือทำลายทรัพย์สินของพระพุทธศาสนา

๘. การจัดตั้งสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระพุทธศาสนาเป็นความประมาทอย่างยิ่ง เสี่ยงต่อความเสียหาย เพราะหากการบริหารจัดการล้มเหลว ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ไม่ปรากฏว่ากำหนดให้ผู้ใดเป็นผู้รับผิดชอบ ทรัพย์สินของพระพุทธศาสนาอาจถึงขั้นสูญสิ้น และอาจบังเกิดหนี้สินติดตามมาจำนวนมหาศาล เช่น กองทุนฟื้นฟูสถาบันการเงินฯ เป็นภาระของพุทธบริษัทและประชาชนจนกระทั่งทุกวันนี้

ดังนั้น เพื่อความสงบเรียบร้อยในสังคมชนบทและพุทธศาสนิกชน โดยยึดถือหลักเกณฑ์ที่ต้องตามพระธรรมวินัย จารีตประเพณี และกฎหมาย ไม่เป็นการแก้ไขปัญหาที่ก่อให้เกิดปัญหาที่ร้ายแรงซับซ้อนยิ่งขึ้น คณะสงฆ์ไทยพิจารณาแล้ว จึงมีมติให้ยกเลิกร่างพระราชกฤษฎีกาฯ ดังกล่าว และเห็นสมควรให้ทำหนังสือตักเตือนไปยัง นายวิษณุ เครืองาม และ พล.ต.ท.อุดม เจริญ ในฐานะผู้ร่วมผลักดัน ให้มีการยกเลิกร่างพระราชกฤษฎีกาฯ ดังกล่าว ซึ่งเป็นการทำลายศาสนสมบัติอันเป็นของสงฆ์ให้ถึงความพินาศอดวายไปได้

จึงแถลงมาเพื่อกรณาทราบโดยทั่วกัน

คณะสงฆ์ไทย

๒๒ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๗

เพราะศักดิ์ราช จึงถูกโยมตี กลับแก้ง

มีผู้บงการสั่งงดออกรายการเทศน์หลวงตา

โยม : ที่นี้มีข่าวส่งมาบอกว่าในช่วงนี้ นายสถานีวิทยุหลายจังหวัดเขารายงานมาว่า มีคำสั่งให้ทุกสถานีวิทยุงดออกรายการเทศน์ของหลวงตาซึ่งเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะทำหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช แต่ก็มีวิทยุอีกส่วนหนึ่งไม่โดนกฎงด ออกมาโจมตีเกี่ยวกับเทศน์ของหลวงตาแล้วก็เกี่ยวกับลูกศิษย์หลวงตา แล้วก็ถ่ายทอดไปในโรงเรียนในสถานที่ราชการต่าง ๆ แสดงว่าต้องมีผู้บงการอยู่เบื้องหลัง

หลวงตา : ต้องมีผู้บงการ เข้าใจแล้วมิใช่หรอเนี่ย เมืองไทยเขามีกฎข้อบังคับ หรือกฎหมายบ้านเมืองอยู่เหมือนกันมิใช่หรอ มันก็คน ทางนี้มันก็คน เข้าใจไหมละ มันห้ามมายังไง ออกไปซิ อยากรจะออกก็ออกไปซิ เรามีสิทธิที่จะออกนี่นะ อำนาจมาจากไหน ตามหาเจ้าอำนาจมาให้ได้

โยม : ตัวเจ้าคนสั่ง มีอำนาจคุมประชาสัมพันธ์อยู่

หลวงตา : อำนาจเหนือคนสั่งนี่ยังมีอีกนะ ตามไปหาให้มันถึงซิ เข้าใจหรอ คนนี้มันสั่งมาๆ ใครมีอำนาจเหนือผู้นี้ยังมีอยู่เนี่ย เข้าใจหรอ ทำป๋าๆ รกๆ อย่างนี้ไม่ได้ อย่างนี้แหละมันบังคับมาแต่ต้น ตั้งแต่ต้นรัฐบาลที่จะตั้งใหม่แบบเดียวกันนี้ ไปเที่ยวหาบังคับๆ เอาหมดๆ ไม่ให้เขาโฆษณาทางดีเพื่อชาติ เพื่อศาสนา ต้องเปิดทางให้เขา อย่างตั้งอะไรตะกั๊นนี้ สังฆราชนี่

โยม : ครับ ตั้งคณะทำหน้าที่แทนพระสังฆราช

หลวงตา : ตั้งคณะสังฆราชนี้ มันตั้งมาจากไหน ก็กำลังเอากันอยู่เดี๋ยวนี้ได้ประชุมกัน สำนวนการประชุมได้ออกไปแล้วเวลานี้

กำลังส่งไปทางรัฐบาล ทางนายกฯ แล้ว นี่มันตั้งขึ้นมาอย่างนี้แหละ
 เข้าใจไหม แล้วมันจะเอาอันนี้เป็นใหญ่ จะให้มันตั้งต่อไปอีกเข้าใจไหม
 ได้ ๓ สังฆราช ๔ สังฆราชยิ่งดี ความหมายว่าอย่างนั้น มองหน้าไหน
 ให้มีแต่สังฆราชไปหมดยิ่งดีของพวกนี้ เข้าใจไหม ก็มีเท่านั้นล่ะการ
 ตอบกัน

นี่ให้เปิดตั้งแต่เรื่องสังฆราชนี่อย่างเดียว เรื่องเขาตั้งสังฆราช
 เป็นสิทธิ์ของเขา เขายังจะตั้งสังฆราชอีก ๑๐ องค์ เราก็ไม่รู้ด้วยนะ
 เข้าใจไหม เขาว่าให้เปิดทางให้เขา ความหมายว่าอย่างนั้น เขาจึงปิด
 ไว้หมด เทศนาว่าการเป็นคำสอนสอนโลกทั่วๆ ไป มีอำนาจมาจากไหน
 จึงต้องมาปิดเขา หูเขามี ตาเขามี ใจเขามี เขาอยากฟัง ทำไมไม่ให้ฟัง
 ผู้ใดที่อยู่เหนือผู้ที่มาบังคับยังมี ติดตามดูให้ได้มาบังคับกันซิ คน
 ประเทศไทยมีตั้งแต่หมาเท่านั้นไม่ใช่คนหรือ มีคนแต่เขาเท่านั้นหรือ
 เข้าใจหรือ เราพูดเพียงเท่านั้นแหละ อย่างมากวนโมโห เตี้ยวมันฆ่าคน
 ละเรา พอเท่านั้นละ

โฉมตีทางช่อง ๑๑ รายการกรองสถานการณื

กราบนมัสการหลวงตาที่เคารพอย่างสูง เกล้ากระผมได้ติดตามเหตุการณ์กรณืการแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช รู้สึกสลดสังเวชกับการแก้ไขปัญหาของผู้มีอำนาจในรัฐบาล ที่มาแห่งปัญหาสำคัญประการหนึ่ง คือ การใช้กฎหมาย และมีนักกฎหมายเข้าไปเกี่ยวข้องหลายคน ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจทำให้เกิดความเข้าใจกันว่า นักกฎหมายทุกคนใช้เทคนิคในทางกฎหมายแสวงประโยชน์โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องชอบธรรม

เกล้ากระผมเป็นนักกฎหมายคนหนึ่ง ขอกราบเรียนว่า นักกฎหมายโดยส่วนใหญ่ไม่ได้มีลักษณะเช่นนั้น เพราะท่านเกิดทุนความเป็นธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคมใหม่โนสำนึก ยิ่งกว่านั้น ท่านยังรังเกียจผู้ที่สอนหลักการทางกฎหมายที่เลิศลอย แต่กลับปฏิบัติในสิ่งตรงข้าม จนได้สมญานามว่า นักวิชาการขายตัว บุคคลเหล่านี้แม้จะมีความเก่งกาจสักเพียงใด ก็ไม่ได้รับการยอมรับนับถือจากนักวิชาการกฎหมายโดยแท้ จึงขอกราบเรียนย้าว่า นักกฎหมายส่วนใหญ่ยังยึดหลักความถูกต้องชอบธรรม

เกล้ากระผมได้ชมรายการกรองสถานการณืทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๑๑ ซึ่งมีสมมุติสงฆ์ ๒ รูป (พระปัญญานันทะ กับ พระพยอม) กับ ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (พล.ต.ท.อุดม เจริญ) ร่วมออกรายการ รู้สึกแปลกพิกล บอกไม่ถูก หลังจากนั้นเกล้ากระผมได้มีโอกาสสนทนากับเพื่อน จึงอดไม่ได้ที่จะเขียนข้อสังเกต เนื่องจากการกล่าวไม่ตรงความจริง ทั้งมีผลกระทบต่อสมเด็จพระสังฆราชและคณะสงฆ์ ดังนี้

ก. เกี่ยวกับจำนวนพระสงฆ์ที่เข้าร่วมสังฆกรรมที่วัดโศการาม

ในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติกล่าวว่า “ไม่ถึงพัน มีความพยายามจะสร้างภาพให้เป็นหมิ่น” แต่ความจริงปรากฏพยานหลักฐานเป็นลายมือชื่อของพระสงฆ์ผู้เข้าร่วมประชุมแนบท้ายมติที่ประชุมว่ามีจำนวน ๑๐,๓๕๙ รูป นอกจากนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับพระอาการของสมเด็จพระสังฆราช หากฟังอย่างพินิจพิเคราะห์แล้ว จะเห็นได้โดยง่ายว่า เป็นการกล่าวขัดแย้งกันเอง พระอาการของสมเด็จพระสังฆราชยังไม่ถึงกับไม่อาจทรงปฏิบัติหน้าที่ได้ เพราะยังทรงรับรู้ และสามารถแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนพระองค์ได้ หากมีพระประสงค์

ข. ข้อความที่ผู้ร่วมรายการบางท่านได้กล่าวถึงกรณีที่ สมเด็จพระสังฆราชโทรศัพท์ไปถึงบุคคลคนหนึ่งเพื่อฝากข้าราชการให้ได้รับตำแหน่งที่สูงขึ้นนั้น ก็เป็นการมิบังควร เพราะมีผลกระทบในทางที่เสียหายต่อสมเด็จพระสังฆราช ซึ่งเป็นที่เคารพของพุทธศาสนิกชนทั่วโลก ไม่ว่าจะจริงหรือไม่ ก็เข้าข่ายความผิดฐานหมิ่นประมาท ดูหมิ่นสมเด็จพระสังฆราช มีโทษทางอาญาถึงขั้นจำคุก ๑ ปี เป็นคดีความผิดอาญาแผ่นดิน นอกจากนี้ยังมีการกล่าวใส่ความคณะสงฆ์ อันทำให้เกิดความเสื่อมเสียหรือความแตกแยก เข้าข่ายความผิดทางอาญา มีโทษจำคุกถึง ๑ ปี เช่นกัน

ค. เกลักรัษมมีความเชื่อมั่นว่า พระธรรมวินัยมีความละเอียดอ่อนกว่ากฎหมายมาก และถ้าหากเป็นวินัยภายในแล้ว เป็นสิ่งที่ประเสริฐ มิอาจนำไปเปรียบกับกฎหมาย การที่สงฆ์ปฏิบัติตนตามพระธรรมวินัย ย่อมไม่มีทางที่จะกระทำผิดต่อกฎหมาย แต่ปัญหา คือ ไม่มีผู้อธิบายพระธรรมวินัยอย่างมีเหตุผลให้เข้าใจ ในรายการกรองสถานการณ์ ผู้ดำเนินรายการพยายามถามว่า การแต่งตั้งผู้ทำหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชชอบด้วยพระธรรมวินัยหรือไม่ ผู้ร่วมรายการ

ไม่อธิบาย แต่บายเบี่ยงไปพูดเรื่องมหาปเทศ ๔ อะไรก็ไม่รู้
 จึงขอความเมตตาหลวงตา ช่วยชี้หลักพระธรรมวินัยในเรื่องนี้
 อีกสักครั้งหนึ่ง และขอความเมตตาทราบพระธรรมวินัยเกี่ยวกับการ
 ชุมนุมของพระสงฆ์ด้วย

กราบนมัสการมาด้วยความเคารพอย่างสูง
 นักกฎหมายคนหนึ่ง

หลวงตา : พุดรวมๆ เลยนะ ที่พระมาตั้ง ๑๐,๓๕๙ องค์
 ท่านมาตามหลักธรรมวินัย ท่านไม่ได้มาด้วยป่าๆเถื่อนๆ เหมือนที่
 อยู่ๆ ฆราวาสญาติโยมมาจากโลกไหนก็ไม่ทราบ มาตั้งคณะกรรมการ
 จะมากินโต๊ะสมเด็จพระสังฆราช โดยที่ว่าหน้าที่การงานอย่างนั้นอย่างนี้
 ไม่มีในธรรมวินัยที่จะมาเป็นใหญ่เป็นโตในการมาแต่งตั้งตนเอง มา
 ครอบหัวพระไปเสียหมด ทั้งๆ ที่พระเป็นผู้ทรงธรรมทรงวินัยด้วยกัน
 สมบูรณ์แบบ วัดไหนองค์ไหนเจ็บไข้ได้ป่วย พระท่านจะปฏิบัติตาม
 หลักธรรมวินัยอย่างสมบูรณ์แบบด้วยกัน ท่านไม่เคยไปเกี่ยวข้องกับใคร
 ท่านปฏิบัติอย่างนี้ตลอดมา อยู่ๆ ก็มาเห็นตั้งคณะกรรมการผู้ปฏิบัติ
 หน้าที่สมเด็จพระสังฆราช พระเหล่านั้นตายไปหมดแล้วหรือ พวกนี้
 จึงได้มาปฏิบัติหน้าที่ เราอยากถามว่าอย่างนั้นนะ

พระสงฆ์ท่านก็ปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัย ดังที่ท่านมา
 ห่มนุ่งกว่าองค์ตะกั๊นนี้ ท่านมาตามหลักธรรมหลักวินัย ท่านไม่ได้มา
 แบบป่าๆเถื่อนๆ อย่างที่เป็นอยู่เวลานี้ ให้เกิดความยุ่งเหยิงวุ่นวายแก่
 พระสงฆ์ตั้งห่มนุ่งกว่ารูป ก็เพราะอันนี้เป็นต้นเหตุ ชัดแย้งต่อพระ
 ธรรมวินัยท่านจึงได้มา ชี้แจงเหตุผลกลไกให้ทราบ แล้วก็ส่งออกไป
 ส่งจากการประชุมออกไปนี้ ไปทางสำนักนายกฯ แล้ว ก็มีเท่านั้นหลัก
 ธรรมวินัย เอาพระห่มนุ่งกว่าองค์นั้นเลย นั่นท่านมาตามหลักธรรมวินัย
 ถ้าผิดตรงไหน เอ้า ไปถามท่านดูซินะ

โยม : มี ผ.อ.สำนักงานพระพุทธศาสนาแย้งว่ามีไม่ถึงพัน

หลวงตา : มีไม่ถึงพัน มันก็โกหก พวกนี้พวกนักโกหกไม่เคยเอาความจริงมาพูดสักทีพวกนี้ มีตั้งแต่เรื่องโกหกเอามาต้มตุ๋นชาวบ้าน จะทำลายชาติกับศาสนาให้จมไปก็คนพวกนี้เองจะเป็นพวกไหน ฟังให้ดีทุกคน ก่อเรื่องนั้นขึ้นมา ก่อเรื่องนี้ขึ้นมา เรื่องนั้นผ่านไปแล้ว ผ่าน คือว่า ชำระ อันนี้มันไม่ใช่ธรรม ไม่ใช่วินัย ท่านรับไม่ได้ ตีออกไป ไม่รู้จักครั้งก็หน คราวนี้ก็ขึ้นมาอีกแล้ว มีก็ครั้งก็หน ควรจะทบทวนไปหาความผิดของพวกนี้บ้าง ทำไมจึงหาก่อตั้งแต่เรื่องแต่ราว ความรู้อย่างอื่นไม่มีเหลือ ที่จะให้ทางศาสนาและโลกมีความสงบร่มเย็น จึงหาตั้งแต่เรื่องพื้นเรื่องไฟมาก่อ เผากันอยู่ตลอด ให้มาชำระนั้นชำระนี้อยู่ตลอดเวลา

พระท่านมาประชุม ๑๐,๓๕๙ รูป มันบอกว่าไม่ถึงพัน มันตาบอดหรือ ไปดูซินะ เรายากถามว่าอย่างนี้ละ คนทั้งโลกเขารู้กันทั้งนั้น มีบัญญัติพระ มันว่ามาไม่ถึงพัน มันหาเรื่องมาจากไหน นี่ละพวกโกหก ฟังซิ พูดสอดพูดแทรก จากนี้ก็แทรกเข้ามาอีก เวลามาประชุมนี้ก็บอกว่าจ้างมา พระเหล่านี้จ้างมา ใต้องค์ละหนึ่งพันบาท เราได้ยินมาอย่างนี้ก็พูดตามได้ยินได้ฟัง เราไม่ได้เห็นตัวจริง ได้ยิน เราก็บอกว่าได้ยิน ว่าจ้างองค์ละพันบาท สดางค์หนึ่งพระเหล่านี้ไม่เคยมีจะมารับค่าจ้างเพราะการประชุมนี้ ไม่มี นี่มันก็หาเรื่องมาว่าจ้างมาประชุม เห็นไหมละ มันแทรกเข้ามาอย่างนี้ละ พวกเปรตพวกผีว้างันเลย

นี่ละภาษาธรรม เอ้า ใครจะเอาเราไปไหนก็ไป ให้ถอยใคร ไม่ถอยคนๆ นี้ละ พระองค์นี้ละ อีตาบ้วนี่ไม่ถอยใคร ถ้าผิดจาก หลักธรรมหลักวินัยใส่กันเปรี้ยวๆ เลย คอขาดๆ ไปเลย ขอให้ได้บูชา แม้ตั้งแต่มีแต่ก่อนตัวอย่างเดียว หัวขาดก็จะขอบูชาพระพุทธเจ้า ไม่บูชากับพวกเปรตพวกผี ที่ก่อดั้งแต่ก่อกรรมก่อเวรใส่ชาติใส่บ้านใส่เมือง หาเรื่องก่อนนั้นก่อนนี้ เราไม่กราบพวกนี้ เราไม่สรรเสริญ เพราะมันมาทำลายโดยถ่ายเดียว ปลิ้นปล้อนหลอกลวงไม่มีใครเกินพวกนี้ เก่งมากที่สุดเลย

ตรวยหาอะไรกับพระที่มาประชุมวัดอโศการาม

นี่เราพูดตามหลักธรรม เราไม่ออกใครเข้าใคร เวลานี้กำลังก่อตัวอย่างใหญ่หลวงขึ้นเวลานี้ เทียบเทียบยาไปหมด ผู้ตรวจราชการ เข้าใจไหม พวกมหาโจรมหาภัย พวกกาฝาก กำลังแสดงตนเป็นผู้ใหญ่ผู้โต เป็นผู้เที่ยวตรวจราชการ ด้วยอำนาจวาสนาป่า ๆ เกือบ ๆ เทียบตรวจหมด

แม้ที่สุดพระเจ้าพระสงฆ์ที่ไปประชุมวัดอโศการาม ท่านไปเพื่อชำระสะสางความเลวร้ายทั้งหลายเหล่านี้ โดยเอาหลักธรรมไปกางขึ้นมาต่างองค์ต่างเห็นพร้อมยอมรับด้วยกัน ตามหลักธรรมหลักวินัย ประกาศป่า ๆ ขึ้นมาในวัดอโศการาม วันที่ ๗ เดือนกุมภาพันธ์ นี้ ก็ได้นำอันนี้ออกออกแล้วก็ส่งไปถึงนายกฯ ท่าน ให้ท่านรับพิจารณาจากจำนวนพระ ๑๐,๓๕๙ องค์ ที่เป็นผู้ทรงธรรมทรงวินัย

พระเหล่านี้ทรงธรรมทรงวินัยอยู่ในป่าในเขา ที่เขาหาเรื่องหาราวใส่ว่าเป็นพระที่วิกลจริตนั้นแหละ พวกที่ไม่วิกลจริตกำลังก่อกวนบ้านก่อกวนเมือง มันแหลมคมไปทางนั้น พวกวิกลจริตนี้อยู่ในป่าในเขาก็ต้องบินออกมา มาพิจารณาชำระสะสางเรื่องเลวร้ายทั้งหลายที่กำลังขึ้นอยู่เวลานี้ เวลานี้กำลังเกาะหาพรรค หาพวก หาผู้ใหญ่ แม้ที่สุดศาลก็ให้มาอยู่ใต้อำนาจของคนคนเดียว เป็นผู้ม้ออำนาจเหนือโลกเหนือสงสารเหนือประเทศไทยเหนือพุทธศาสนา กำลังทำขึ้นเวลานี้ ก่อพรรคก่อพวกแล้วหาตรวจไปหมด

อย่างที่ว่าพระที่ไปประชุมนี้ก็มาหาไล่เบียด มีพระองค์ไหนเป็นหัวหน้าไปประชุมๆ เราก็บอกพระตรงๆ เลย เราไม่ได้บัวขมาเพื่อเคารพนบน้อมแก่พวกเปรตพวกนี้ เราบัวขมาจากพระพุทธเจ้ากราบพระพุทธเจ้าได้ลงคอ การมาประชุม มาประชุมด้วยเหตุด้วยผลด้วยอรรถด้วยธรรม ด้วยวินัย ไม่ได้มาด้วยป่า ๆ เกือบ ๆ แล้วจะมา

ตรวจหาอะไร ถ้ามาตรวจไล่หนีเลย อย่างน้อยไล่หนี มากกว่านั้น
จับมัดเข้าไปเลย มีอะไรชำระกันตามเรื่องราว หรือจับยึดใส่คุกก็ได้
มีเหตุมีผลอะไรที่จะมาตรวจพระผู้ชำระความชั่วช้าลามกที่มันไม่ดี
ออกจากศาสนา แล้วเราวิเศษวิโสอะไรที่ก่อเรื่องก่อราวให้ยุ่งเหยิง
วุ่นวายมาอย่างนี้ จึงจะมาตรวจพระผู้ดีบผู้ดี เอามาพิจารณากันซิเนะ

นี่ละมันฟังไม่ได้แบบนี้ละ พวกนี้ไม่มีเหตุมีผล มีแต่จะทำ
อย่างเดียว ขอให้ได้อย่างใจๆ ก่อพรรคก่อพวก ก่ออะไรก็ไม่ทราบ
มันเรียนมาสูงขนาดว่า หัวหนักเขาเรียกว่า นักกฎหมายๆ เดียวนี้มัน
กำลังสร้างนักกฎหมายขึ้นมาครอบงำชาติไทย กฎหมอย ก็คือ
ของจอมปลอม กาฝากนั่นเอง มันกำลังสร้างมากวนบ้านกวนเมือง
อยู่เวลานี้ โอ๊ย เราสลดสังเวชนะ

เราพูดโดยธรรม หลวงตาพูดอย่างนี้ เอา ผิดตรงไหนเอาไป
ตัดคอเลยนะ ถ้ามาอ้างเหตุผลให้กัน ให้เท่ากันเสมอกันแล้ว ใครผิด
ตัดคอ พวกไหนผิด ก็ตัดคอเหมือนกัน ขาดสะบั้นไปหมดเลย
หลวงตาบ้วนอมอย่างนี้ เพื่อชาติ เพื่อศาสนา เรื่องราวมันเป็นอย่างนี้ละ
ฟังซิพี่น้องทั้งหลาย

อำนาจแห่งทิวินา

พระราชาที่นั่นแหละจะมาบีบบังคับพระไม่สมควรอย่างยิ่ง ไม่ถูกต้อง ไม่เคยมีในหลักธรรมหลักวินัย กฎหมายบ้านเมืองก็ไม่มี ถ้าทำก็ทำเอาแบบตื้อ ๆ นั้นแหละจะไปทำอะไร เพราะเล็งหาหลักธรรมวินัยเป็นเครื่องพาดพิงก็ไม่มี หลักกฎหมายท่านก็ไม่มาบีบบังคับ หลักธรรมวินัยท่านก็ไม่เคยไปเกี่ยวข้องกับพระราชาที่อยู่นอกวัดนอกวา นอกพระเจ้าพระสงฆ์ นอกธรรมนอกวินัยของพระ แล้วจะมาบีบบังคับพระให้ทำตามตนอย่างนี้ ไม่มีในหลักธรรมวินัย การทำอันนี้เป็นการณ์จะต้องบีบบังคับพระโดยตรง เมื่อได้เป็นผู้ใหญ่ เช่น สำนักพุทธศาสนา

สำนักพุทธศาสนา คือ องค์ศาสดาเองเป็นพระองค์แรก สำนักพุทธศาสนาตั้งมาแล้วตั้งแต่พระองค์ตรัสรู้ขึ้นมา นี่คือ สำนักพุทธศาสนาโดยแท้ ท่านปฏิบัติมาราบรินตังาม สำนักนี้เอามาจากไหนมาตั้งเป็นสำนักพุทธศาสนา แล้วจะให้ยิ่งใหญ่กว่าพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าโดยตรงมืออย่างเธอ ไม่มี นี่เราพูดให้ฟังเป็นคำสัตย์ คำจริงว่า ไม่มี แล้วมาตั้งขึ้นหาอะไร ก็เมื่อเริ่มเพียงจะตั้งเท่านั้น ก็เกิดความเดือดร้อนทั่วประเทศไทย ยังจะดันทุรังมาตั้งหาอะไรอีก ถ้าไม่ตั้งใจเป็นข้าศึกต่อชาติของตน ต่อศาสนาของตน ให้คนไทยที่นับถือพุทธศาสนาจมไปทั้งชาติทั้งศาสนาไปโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ไม่มีอย่างอื่น

ชนิดที่จะเกิดขึ้นจากการตั้งอย่างนี้ ไม่มี นอกจากจะตั้งด้วยทิวินาตะตันทุรัง จะสร้างอำนาจบาตรหลวงขึ้นในจุดนั้น เรียกว่า สำนักพุทธศาสนา เท่านั้น ไม่เห็นมืออย่างอื่นเลย ที่ความศักดิ์ศรีตังามจะปรากฏขึ้นมาจากการตั้งนี้ ไม่มี เวลานี้เริ่มเดือดร้อนแล้ว เพียงเท่านั้นก็เดือดร้อน เห็นไหมล่ะ ไอ้พวกที่ใช้อำนาจก็ใช้ไปทุกแห่งทุกหน พระราชาที่เป็นหัวหน้าฝูง เป็นเจ้าเป็นนาย เป็นผู้บังคับบัญชาที่ใช้ไป

ทุกแห่งทุกหนในหน่วยราชการต่างๆ วงราชการ ให้ปฏิบัติกับความรู้
ของตัวเองที่เป็นป่าๆ เกื้อหนุน นี่ผิดไปอย่างนี้แล้ว

ที่นี้ทางฝ่ายพระเจ้าคณะนั้นคณะนี้ หรือเป็นผู้ใหญ่ เป็นสมตค
สมเด็จฯ อะไรก็แล้วแต่ บิบบังคับผู้น้อยมาให้ไปประกาศทั่วสังฆมณฑล
ให้ปฏิบัติตามกฎอย่างนี้ๆ กฎอันนี้เอามาจากไหน ถูกต้องดีงามที่ไหน
จึงจะต้องให้พระทั้งประเทศมาปฏิบัติต่อกฎจอมปลอมอย่างนี้ไม่มี กฎนี้
กฎจอมปลอม กฎที่ถูกต้องดีงามต้องนำมาใช้ในความถูกต้องดีงาม
ผู้ปฏิบัติตามจะพอกพอบใจปฏิบัติตาม อันนี้ตั้งขึ้นมาเพื่อทำลายกัน
เพื่อทำลายพระสงฆ์ทั่วประเทศ เป็นเจ้าอำนาจบาตรหลวงเหยียบหัว
พระทั้งประเทศ ไม่มีใครยอมรับ ผิดทั้งนั้น ไม่ได้ถูก

พระสงฆ์ทั่วประเทศไทยเรียนมาด้วยกัน รู้ด้วยกัน เห็นด้วยกัน
อำนาจก็เอามาใช้ตามที่มีหน้าที่ ที่จะปฏิบัติให้เป็นศีลเป็นธรรม ไม่ใช่
เอามาใช้ในทางป่าเถื่อนอย่างนี้ ไปที่ไหน บิบบังคับไปหมด พระ
ก็ไม่ว่าธรรมยุต-มหานิกาย ใช้อำนาจบิบบังคับตามภาคนั้น ภาคนี้
เจ้าคณะจังหวัด ลงเจ้าคณะตำบล ถึงพระเถรทุกรูปที่เป็นสังฆมณฑลนี้
ให้อยู่ใต้อำนาจของอำนาจป่าเถื่อนนี้ทั้งนั้น ใครอยู่ไม่ได้ ผิดแล้ว
นี่จะว่าไง ผิดหมด เราพูดจริงๆ เอาคอเราไปตัดเลยก็ได้ เราพูด
ตามหลักตามเกณฑ์

ผิดทั้งนั้น ที่ใช้อุบายวิธีการมานี้ เดือดร้อนไปแล้วทั่ว
ประเทศไทย ในวงราชการต่างๆ ไม่ทราบจะให้ปฏิบัติยังไง บังคับ
ให้ทำอย่างนั้น ให้ทำอย่างนั้นๆ แม้ที่สุดเวลาไปเทศนาว่าการนี้ก็
ไปกีดไปกันหมด มันเคยมีหรือพุทธศาสนานี้ ชาวพุทธเราทั้งนั้น
อยู่ในประเทศไทย การเทศนาว่าการสั่งสอนคนทั้งโลก ทั้งเมืองไทยเรา
เป็นมาดั้งเดิมตั้งแต่เมื่อไร ทำไมจึงต้องมากีดมาขวางการแสดงอรรถ
แสดงธรรม ซึ่งเขาทำด้วยอัธยาศัยของเขาที่เป็นชาวพุทธ ไม่ได้บิบบัง
บังคับ ไม่ไปก่อกวนตัวเองให้ได้เกิดความเดือดร้อน พอที่จะมากีด

มาขวางไม่ให้บริจาคทาน เช่น ผ้าป่า เป็นต้น มีอยู่เวลานี้ ไปเที่ยวกีด
เที่ยวขวางอยู่ทุกแห่งทุกหน พวกนี้เป็นยังไง ถูกไหม พิจารณาซิ

นี่ละ ข้าศึกของศาสนาขึ้นอยู่จุดนี้ อีกจุดหนึ่ง หาสร้างตั้งแต่
สิ่งที่จะเป็นภัยต่อชาติต่อศาสนาทั้งนั้น สร้างคุณงามความดีให้ปรากฏบ้าง
ไม่มี กับจำพวกนี้ที่กำลังแสดงฤทธิ์เดชอยู่เวลานี้ในท่ามกลางแห่ง
เมืองไทย ท่ามกลางแห่งพุทธศาสนาของเราทั้งหลาย เป็นแล้วเวลานี้
ฟังซิ ฟังน้องทั้งหลาย ผิดทั้งนั้นนี่ ภาษาธรรมบอกกว่าผิด พุทธศาสนา
เป็นหัวใจของโลก เป็นหัวใจของชาวพุทธเรา เคยปฏิบัติบำเพ็ญ
ศีลธรรมตามพุทธศานามานานสักเท่าไร เราได้ความเลิศเลอมา
จากไหน มากี่ มากัน มาขวางเขา ไม่ให้ทำบำเพ็ญอย่างนี้ มันผิด
ขนาดไหน คนที่มาทำนี้ มันผิดมากขนาดไหน เอาไปพิจารณาซิ
พวกเรา รู้กันอยู่ทุกคน

เวลานี้กำลังเที่ยวหาคิดหาขวาง เทศนาว่าการที่ไหนไม่ได้
หัวหน้าใหญ่สิ่งมาๆ หัวหน้าไหน หัวหน้าก็หัวหน้าเทวดานั้นแหละ
กำลังทำลาย แต่ก่อนทำลายพระพุทธเจ้า บัดนี้มาทำลายศาสนธรรม
ซึ่งเป็นองค์แทนของศาสนา กำลังเริ่มต้นขึ้นแล้วเวลานี้ บานปลายๆ
ไปเรื่อย ๆ ด้วยอำนาจแห่งทริภุชวานะ ไม่ยอมลงใคร ตัวเท่าอึ้งอึ้งนี้จะ
ครอบคนทั้งประเทศ ฟังซินะ มันเอาความสามารถมาจากไหน
พิจารณาดูให้ดี นี่สลดสังเวช

นี่เราพูดเป็นเสียงอรรถเสียงธรรม พูดเป็นอรรถเป็นธรรม ผิด
ทั้งเพ เริ่มต้นมาตั้งแต่ได้สองครั้งสามครั้งก็เอาแบบนี้ละมาใช้ แบบ
หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้นี่แหละ ก็ได้ระงับกันไป ระงับกันไป ก็ไม่ถือสี
ถือสาอะไรกันนะ ผิดครั้งไหนๆ ก็ไม่ถือสีถือสา ระงับกันลงด้วยเหตุ
ด้วยผลแล้วก็เจียบไป ก็มาตั้งขึ้นใหม่อีกนี้ ตั้งขึ้นคราวนี้จะเอาให้ชาติ
ศาสนาให้จมไปด้วยตนเองให้ได้ เพราะพยายามมาหลายครั้งแล้ว
ไม่สำเร็จ คราวนี้จะเอาคนทั้งโลก เอาศาสนาพุทธจมไปด้วยกันให้ได้

ด้วยอำนาจแห่งความป่าเถื่อน อำนาจป่าเถื่อนของตนเอง

เวลานี้มันจึงระบาดสาตกกระจายไปด้วยความป่าเถื่อนของมัน เหมือนว่า ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนอะไรมาเลย ไม่ฟังเหตุฟังผล ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม กฎหมายบ้านเมืองมีไม่เอามาใช้ เอาตั้งแต่ ทิฐิมานะตัวเท่าอึ่งอ่างนี้ จะเหยียบหัวคนทั้งประเทศ มันก็ผิดกันทั้งเพๆ นี่เป็นภาษาธรรมเอามาพูดนี้ ขอให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณาทุกคน คนดีก็มีตามีหู คนชั่วก็มีตามีหูเหมือนกัน เอาไปฟัง ถ้าจะเชื่อเสียง อรรถเสียงธรรมแล้วบ้านเมืองนี้จะสงบ ถ้าไม่เชื่อแล้วจะเป็นไฟขึ้นในชาติไทยของเราแน่แหละ ไม่ไปไหนละนะ ฟังดูซินะ มันไม่ได้ถูกนี้

เอาอะไรมีแต่ป่าเถื่อนๆ ออกโฆษณาทั่วประเทศไทยมีแต่ อำนาจป่าเถื่อน ไปเที่ยวบีบบังคับคน ทางฝ่ายฆราวาสก็บีบไปอีก แบบหนึ่ง ทางฝ่ายพระก็บีบไปอีกแบบหนึ่ง มีแต่ฟันแต่ไฟด้วยกัน ทั้งสองบีบ สามบีบ นั่นแหละ แล้วคนไทยจะมีคนมาจากไหน มีคน ๖๒ ล้านคนก็จะทนบีบได้หรือ ถ้าทนไม่ได้มันก็พัดกันละนะ มีเท่านั้นละนะ บอกให้ชัดเจน ถ้าหากว่า มันทนไม่ไหวที่จะถูกบีบตลอดเวลาแล้ว มัน ไม่มีทางอื่น ก็มีแต่ทางเดียวต้องพัดกันเท่านั้นละ

ขอให้พากันจำให้ดี อย่าให้ ไต่ยินไต่เรื่องหมากัดกัน อย่าให้ไต่ยิน พัดกัน คือ หมากัดกัน เราเป็นลูกชาวพุทธ ให้นำพระพุทธเจ้าศาสดาองค์เอกมาทาง อยู่ที่หัวใจของเรา จะรู้ผิด รู้ถูก ระงับ ดับได้ในสิ่งที่ชั่วทั้งหลาย แล้วปฏิบัติดี ต่อกัน ก็จะเป็นผลดีต่อชาติไทยของเรา และศาสนาของเราตลอดไป

ปลดเจ้าอาวาส

นี่ก็ทราบผ่านทางจังหวัดเลยกำลังปลดเจ้าอาวาสหรืออะไรคะ อยู่ทางไหน เป็นเจ้าคณะนั้นเจ้าคณะนี้มีอำนาจไปปลดคนไหนคนไหน อำนาจที่จะปลดก็เลยออกจากใจไม่สนใจนะ มีแต่พอกพูนกิเลสเข้ามา หัวใจ เราฟังแล้วสลดสังเวช มันสมบัติอะไร เจ้าอาวาสไม่เจ้าอาวาส ใครอยู่ที่ไหนมีคนเคารพนับถือ เขายอมรับเอง เจ้าอาวาสไม่เจ้าอาวาส จะมีตราตั้งหรือไม่ตั้ง เขาไม่เห็นสำคัญอะไร ตั้งหัวใจเจ้าของให้เป็นอรรถ เป็นธรรมแล้วดีขึ้นมาเอง คนเคารพนับถือเอง ไปอยู่ที่ไหนเขาติดตามไปเลย ผู้ดีเป็นอย่างนั้น

ท่านตั้งมาเป็นชนบประเพณีของที่อยู่ร่วมกันเป็นจำนวนมาก ตั้งให้เป็นเจ้าอาวาส ตั้งเป็นเจ้าคณะตำบล เจ้าคณะอำเภอ ตั้งไปอย่างนั้น แต่ก่อนไม่มี เรื่องตั้งอย่างนี้ไม่มี ตั้งเจ้าคณะตำบล เจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะจังหวัด แล้วก็ขึ้นเจ้าคณะภาค ตั้งนั้นตั้งนี้ มีแต่มาตั้งทีหลังกันทั้งนั้น ครั้งพระพุทธเจ้าไม่มี แต่ความเคารพเลื่อมใสกันนี้ไม่มีอะไร จะเกินครั้งพระพุทธเจ้า สงบร่มเย็นไปหมด

นี่ตั้งขึ้นเท่าไรๆ ยิ่งเป็นพื้นเป็นไฟเผาไหม้กัน ผู้มีอำนาจก็ อำนาจของกิเลสไปเสีย แสดงกิริยาออกมาก็เป็นกิเลสตีกระจัดกระจาย ให้เหม็นคลุ้งไปหมด อย่างที่ใครมาพูดให้ฟัง เราพูดตามที่เราได้ยินว่าทางจังหวัดเลยนี้ไม่ทราบว่าร้อยองค์ เราสลดสังเวชนะ มันสมบัติอะไร ศีลธรรมในตัวที่พระพุทธเจ้าให้รักษาไม่สนใจ อำนาจที่จะบีบบังคับความชั่วของตัวไม่สนใจ ไปบีบบังคับคนอื่นๆ ให้บอบช้ำน้ำใจ

เจ้าอาวาสวัดหนึ่งมีที่บ้านที่หลังคาเรือนที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับพระ เป็นเจ้าอาวาสวัดนั้นวัดนี้ ให้ความร่มเย็นขนาดไหน ถ้าเป็นพระ เจ้าอาวาสที่ตั้งใจปฏิบัติตัวดี ไปที่ไหนเย็นหมด รอบนั้นมาหมดนั้นแหละ หัวใจของประชาชนอยู่กับเจ้าของวัด เจ้าอาวาสวัด ตั้งใจปฏิบัติดี

เท่าไรก็ยิ่งชุ่มเย็นมากมาย อยู่ๆ ก็ไปหาตั้งเอา ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง คำสั่งเราก็ไม่ทราบว่าเป็นคำสั่งของชี้หมู่ หรือคำสั่งของชี้หมา เราก็ไม่ทราบนะ เราไม่ทราบก็บอกเราไม่ทราบ โง่ เราก็บอกว่าเราโง่ เข้าใจไหม มันปลดกันหาอะไร ด้วยเรื่องราวอะไร

พระบวชมาแล้วตั้งหน้าปฏิบัติในศีลในธรรมตามเพศของตน นั้นถูกต้องตามเรื่องของพระ ปฏิบัติศีลธรรมประจำในตน ไปยุ่งอะไร ไม่เข้าท่าเข้าทางให้เกิดความเดือดร้อน กลายเป็นโลก เลยโลกไป เสียอีกมันดูไม่ได้นะ เวลานี้พระเรากำลังยุ่งมาก ตัวยุ่งอยู่กับพระ เราแหละเวลานี้ ยุ่งไปทุกหย่อมหญ้าเลย ทำไมจึงเป็นอย่างนั้นพระเราน่าจะร่มเย็น พระไปที่ไหนชุ่มเย็น ไปที่นั่นๆ อย่างนั้นถูกต้องตามหลักของศาสนา แต่นี่พระไปที่ไหนร้อนเป็นไฟเป็นไฟ ดีไม่ดีก็มากัดกัน เหมือนหมา ก็อย่างว่านี่แล้ว ถอดนั่นถอดนี่ เป็นเรื่องกัดกันนั่นแหละ จะเป็นเรื่องอะไร ศีลธรรมท่านไม่กัด ใครผิดพลาดประการใดเตือนกันบอกกัน

นี่พูดถึงเรื่องการถอดยศ ถอดเจ้าอาวาส เราสลดสังเวชนะ ถอดไม่ถอด ตั้งไม่ตั้ง เป็นปัญหาอะไรเจ้าอาวาส เขาเคารพนับถือ ให้เป็นหัวหน้า เขาเคารพนับถือก็เป็นหัวหน้าไปเรื่อยๆ อย่างนั้นอย่างหลงตาบัวมาอยู่ที่นี้ ก็ไม่เคยที่จะไปยุ่งกับเรื่องเจ้าอาวาส ท่านตั้งที่ไหนก็ไม่รู้แหละ เราไม่สนใจ หรือใครอยากมาถอด ก็มาถอดชียกโคตรมาถอดก็มาถอด ถอดหลงตาบัวให้หมด มีก็โคตรเราจะให้หมด ยศของเรามีเท่าไรๆ ทุ่มให้หมดเลย ให้มันแบกหลังหักกลับบ้านนั้น เข้าใจไหม แบกยศ ถอดจากเราแล้วก็แบกกลับบ้าน เราไม่สนใจ แต่การปฏิบัติความดี เราพูดจริงๆ เราหาที่ตำหนิเราไม่ได้ เราพูดตรงๆ ยืนเดินนั่งนอนไม่มีอะไรที่บกพร่องพอจะให้ตำหนิ

องค์ไหนก็ตาม จะเป็นหัวหน้าที่ไหน ตั้งใจปฏิบัติตามศีลตามธรรม อยู่ตามสภาพของตน ตั้งหรือไม่ตั้งก็ไม่เห็นมีปัญหาอะไร

๙๘

ตั้งให้เป็นนั่นเป็นนี่ ทำตัวของเราให้ดีแล้วก็ดี แล้วตั้งแล้วก็มาถอด
มาถอน มันบ้า คนหนึ่งมาตั้ง จะว่าเป็นบ้า หรือเป็นดีก็ไม่ทราบ ไอ้
ผู้มาถอดมาถอน ก็มาถอดมาถอนไป ถืออำนาจป่าเถื่อน บ้า เบ่งเสีย
โหย น่านุเรศนะ ไอ้พระเบ่งไม่เข้าทำนี่ วังนั้นแหละเรา

ศีลธรรมแท้ๆ แล้วไม่มีปัญหาอะไรเลย อยู่ด้วยกันเป็นอวัยวะ
เดียวกันไปเลย เพราะศีลธรรมเป็นแบบฉบับ ถือด้วยกัน ปฏิบัติด้วยกัน
เป็นแบบเดียวกันเลย ไม่มีใครจะตำหนิติเตียนใครได้ เพราะต่างองค์
ต่างไม่ได้ผิดจากหลักจากศีลจากธรรม เรียนมาด้วยกัน รู้ด้วยกัน ปฏิบัติ
แบบเดียวกันแล้ว อยู่ด้วยกันผาสุกร่มเย็น

ทลวงตาตอขบข้อโงมต

กรณีกล่าวทททระปเ็นพระวีกลจริต

ยกตัวอย่างที่มันสะดุดหัวใจมากที่สุดก็คือ พระด้วยกัน นี่เราพูดซัดๆ เลย เพราะมันออกมาทางทีวีเสียด้วย (พระปัญญาันทะวัดชลประทานฯ ออกช่อง ๑๑ รายการกรองสถานการณ กล่าวทททระปเ็นพระวีกลจริต) คนเห็นทงโลก แต่เราไม่ได้ออก เราตอขบทางนี้มันออกทางวิทยุ มันก็รับกันทางวิทยุ ทางอินเตอร์เน็ต ทางนั้นเขาออกทางทีวีเลย ให้เห็นตัวอย่างชัดเจนว่า ใครเป็นคนพูดอย่างนี้ๆ ยืนจึงทำให้โลกเขาได้เห็น

เช่นอย่างสมมุติว่า ต่อว่าให้พวกพระปเ็นพระวีกลจริต นี้แหม เราสะดุดแรงมากที่สุด สะดุดใจก็ก โถ ขนาดนี้เขี้ยวเหรอพระเราแท้ๆ ไม่ใช่ผู้อื่นผู้ใด พระแท้ๆ ททำไมพูดอย่างนี้ได้ลงคอ เลวร้ายยิ่งกว่าใครๆ ประชาชน เลวร้ายกว่าเขาไปอีกเยอะ เราเอามาพิจารณาด้วยความสลดสังเวช

เราไม่ได้ยกโทษคนนั้นนะ เอามาพิจารณาถึงเรื่องบาปกรรมที่พระสร้างใส่ตัวเองนี้ โดยไม่มองดูเพศของตัวเองบ้างเลย คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดที่เสียหายอย่างร้ายแรงทีเดียวไม่ใช่ธรรมดา ยกตัวอย่างผู้ที่พูดอยู่นี้ละ รัมรดกของพระพุทธเจ้ามาโดยสมบูรณเหมือนกับพระทั้งหลาย แล้วททำไมจึงเอามรดกที่พระพุทธเจ้ามอบให้มาตีหน้าผากพระพุทธเจ้า และตีพระสงฆ์ทั้งหลายททั่วประเทศเขตแดน ว่าพระที่อยู่ใป่าเ็นพระวีกลจริต ฟังซินะ เราเ็นวีกลจริตอะไร มันเลยบ้าไปแล้ว มันเลยวีกลจริต เข้าถึงชั้นบ้า ไม่ยอมรับบาปรับบุญอะไรแล้ว

พระบวชมานี้บ้บที่เดียวจะไม่มีเว็น ตามหลักศาสนาที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงให้ด้วยความจำเป็น พอพระบวชเสร็จแล้วท่าน

สอนอนุศาสน์ ๘ นิสสัย ๔ อกรณียกิจ ๔ อกรณียกิจ ๔* คือ ห้ามไม่ให้ทำเด็ดขาดไปเลย เป็นสิ่งที่ร้ายแรงมาก นิสสัย ๔ ก็คือ อยู่ รุกขมูลร่มไม้ บิณฑบาต ถือผ้าบังสุกุล ฉินยาตองด้วยน้ำมูตรหน้า

คำว่า รุกขมูลเสนาสน์ เรายกให้เต็มศัพท์เลยว่า รุกขมูลเสนาสน์ นิสสัย ปพพชชา ตตถ เต ยาวชีว์ อสุสาโห กรณียโย นี้ พระพุทธเจ้าประทานให้ อุปัชฌาย์ต้องให้อย่างนี้ทุกองค์ ไม่ให้ไม่ได้ ผิด จึงว่าร้ายแรงมาก บังคับเลยเทียว เพราะฉะนั้นพระทุกองค์ต้องได้นิสสัย ๔ อกรณียกิจ ๔ หลังจากบวชบิณฑบาตแล้วก็สอนอันนี้เลย เป็นประโยชน์สุดท้ายในการบวชเสร็จก็สอนอันนี้เลย

เบื้องต้นก็ขึ้น รุกขมูลเสนาสน์ จากนั้นก็ ปิณฑยาโลปโกชน์ เรื่อยเหมือนกัน คือ บวชแล้วให้เธอทั้งหลายเที่ยวอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ ฟังซิ พระพุทธเจ้าละนี้ ทรงบำเพ็ญอยู่ในป่า ตรัสรู้ อยู่ในป่า เห็นคุณค่าของป่าเป็นยอดทีเดียว จึงเอาอันนี้มาสอนพระ พระผู้ใฝ่จิตพระป่าอยู่นี้ก็ได้รับเหมือนกัน

นี่ละฟังให้ชัดเจน รุกขมูลเสนาสน์ นิสสัย ปพพชชา ตตถ เต ยาวชีว์ อสุสาโห กรณียโย บรรพชาอุปสมบทแล้วให้เธอทั้งหลายไปอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ ในป่าในเขา ตามถ้ำ เจ็อมผา ป่าช้า ป่ารกชัฏ ที่แจ้งลอมฟาง อันเป็นที่สะดวกแก่การบำเพ็ญสมณธรรม ไม่พลุกพล่าน วุ่นวายด้วยสิ่งต่างๆ ที่เป็นข้าศึกของธรรม แล้วเธอทั้งหลายจงอุตสาห์พยายามบำเพ็ญอย่างนี้ตลอดชีวิตเถิด ยาวชีว์ อสุสาโห กรณียโย อสุสาโห ก็คือ อุตสาหะ ยาวชีว์ ก็ตลอดชีวิต นี่เป็นบทสำคัญมาก

พระพุทธเจ้าสอนให้อยู่ในป่า พระองค์ทรงบำเพ็ญมาแล้ว บำเพ็ญอยู่ในป่า แล้วก็ตรัสรู้ในป่า ตรัสรู้ที่ใดก็เห็นแล้วในคัมภีร์ จำเป็นต้องบอกกันอะไร จากนั้นพระไปก็สอนให้อยู่ในป่าๆ ทั้งนั้นๆ เรื่อยมา

* อกรณียกิจ ๔ ได้แก่ เสพเมถุน ลักขของเขาตั้งแต่ ๕ มาสกาขึ้นไป ชามนุษย์ พุดอวดคุณวิเศษที่ไม่มีในตน

จนกระทั่งปัจจุบันนี้ ธรรมะข้อนี้ไม่เว้น อุปัชฌาย์องค์ใดต้องสอนธรรมะข้อนี้ เป็นโอวาทที่สำคัญเด็ดขาดมากที่สุดแล้ว แล้วผู้ที่ไปบวชต้องได้รับโอวาทข้อนี้มา แล้วเหตุใดจึงมาขยี้ขยำได้ถึงขนาดนี้ นี่ซิมันนำคตินะ พิจารณาซิ ออกจังก้ำอยู่ที่ทีวีด้วยนะ ออกประกาศว่าเป็นความเลวร้ายของพระป่า ลามเข้าไปหาพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นสกุลแห่งพระปามาแล้ว นั่นเห็นไหมล่ะ เข้าถึง ตึกบาลพระพุทธเจ้าโดยลำดับ สาวกทั้งหลายโดยลำดับ มาถึงพระป่าซึ่งเดินทางสายเดียวกัน ถูกตึกบาลทั้งนั้น แล้ว ฟังซิ พิจารณาซิ ผู้ที่มาโจมตีแบบนี้เป็นอย่างนี้

โอวาทข้อนี้ได้รับมาแล้ว เป็นพระสมบุรณ์แบบด้วยโอวาทข้อนี้ ข้อหนึ่งเช่นเดียวกันหมดพระในประเทศไทยจะเป็นอุปัชฌาย์ ต้องฝึกซ้อมเป็นอุปัชฌาย์เสียก่อน ให้บวชด้วยวิธีอันถูกต้อง จึงจะยอมให้เป็นอุปัชฌาย์บวชกุลบุตรได้ เมื่อให้ถูกต้องก็ต้องสอนธรรมข้อนี้ด้วย ถ้าธรรมข้อนี้ไม่สอนนี่ผิดเลย ปลดออกจากอุปัชฌาย์จะว่าอะไร มันก็เป็นอย่างนี้แล้ว พิจารณาซิ มันเลวร้ายขนาดไหน ลงได้ว่าพระป่าเป็นวิกลจริต ตัวผู้ว่าเป็นอะไร มันเลยบ้าไปแล้วนั้น มันเลยวิกลจริต มันกลายเป็นชั้นบ้า หมดคุณค่าหมดราคา

คำพูดเช่นนี้ ตีหน้าผากพระพุทธเจ้าลงมา ตีศาสนาพุทธของเรา แผลกหมดไม่มีอะไรเหลือเลย มันเป็นคำพูดที่สมควรแล้วหรือกับพระแท้ๆ ผ้าเหลืองหัวโล้นโกนคือออกมาพูดจังก้ำอยู่ โอ้อ่าฟูฟ่า ว่าตัวรู้ตัวฉลาด ว่าเป็นจอมปราชญ์ มันจอมปราชญ์อะไร จอมมหาโจรมหากย์ปล้นศาสนา ตีหน้าผากพระพุทธเจ้า สาวกทั้งหลายลงมาตลอด ด้วยคำว่า “วิกลจริต” เพราะการอยู่ในป่าของพระพวกนี้ ตั้งแต่พระพุทธเจ้าลงมา เอาไปฟังซิ พิจารณาซิ

นี่ละวิธีการโจมตีของพวกนี้ ทางพระก็ไปแบบมหาโจรอันธพาล ไม่มีกิริยาของพระติดเลย คำพูดเหล่านี้ไม่ใช่คำพูดของพระ ถ้าเป็นคำพูดของพระจะว่าพระพุทธเจ้าได้ลงค้อยังไง พิจารณาซิ นี่ตึกบาล

๑๐๒

พระพุทธเจ้าลงมาโดยลำดับลำดา ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ ด้วยความโอ้อ่า
ฟูฟ่า เป็นจอมปราชญ์ของตัวเองให้โลกได้เห็น คือว่าให้สมใจก็เอา ให้
ได้สมใจนั้นแหละ ด้วยความเคียดแค้นอะไรก็แล้วแต่ ถ้าดีใจไม่พูด
อย่างนั้นคนเรา ต้องเคียดแค้น โจมตีแบบไหนถึงจะฉิบหายวายปวง
ของอีกฝ่ายหนึ่งแล้วเป็นที่พอใจ

กิริยาเหล่านี้ไม่ใช่กิริยาของพระ พระจะมาพูดอย่างนี้ไม่ได้
ยิ่งพูดถึงพระพุทธเจ้าและพวกพระอยู่ในป่าแล้ว หมดค่าหมดราคา
ทุกอย่างเลย ยังเหลือแต่ลมหายใจผุดๆ หมดโดยประการทั้งปวง
ในความเป็นพระด้วยกันรู้กันหมด ศึกษาเล่าเรียนมาด้วยกัน ไม่
สมควรอย่างยิ่งที่จะมาพูดอย่างนี้ให้โลกเขามีสมบัติผู้ดีฟัง พระผู้มี
สมบัติผู้ดีอยู่แล้วประจำตัวท่านก็ฟังไม่ได้ ยิ่งประชาชนเข้าไปอีก เขาก็
จะฟังได้ยังไง นี่ละความเลวร้ายของพวกที่ทำลายชาติทำลายศาสนา
เวลานี้ ทำอย่างนี้เอง

มันมีชิ้นดีอะไร ลงขนาดนี้แล้ว เราจะไวใจได้ยังไง ลงขนาด
ตีหัวพระพุทธเจ้าได้ลงคอโดยสิ้นเชิง เรียกว่า เหน่าของศาสนาโค่นลง
หมดเลยไม่มีเหลือ แล้วคำพูดอย่างนี้จะมีใครเคารพได้ลงคอไหม นอกจาก
ประกาศความเลวร้ายของตัวเองว่า เลวกว่าเทวดาทัดเท่านั้นเอง มีเท่านั้น
มันขนาดนั้นนะเวลานี้ ออกทุกแบบ เพศของพระก็ออกแบบนี้ ไม่มี
แบบพระติดเลย เป็นมหาโจร เป็นอันธพาล เป็นนักเลงโต เป็น
มหาภัยต่อชาติต่อศาสนาร้อยเปอร์เซ็นต์ การแสดงกิริยามาอย่างนี้

นี่เรายกมาเพียงเอกเทศที่โจมตี นอกจากนั้นมันก็เป็นแบบ
เดียวกัน บริษัทบริวารเดียวกัน ไม่ใช่เป็นจอมกษัตริย์เหมือนที่โจมตี
พระพุทธเจ้ามาถึงพระป่า อันนี้รุนแรงมากที่สุด เสียหายมากที่สุด วิธี
โจมตีเหล่านั้น มันก็พวกบริษัทบริวารเดียวกัน หาอรรถหาธรรมไม่ได้
เลยนำมาพูด เครื่องหมายของพระจึงไม่ปรากฏ นอกจากมหาภัย

มหาโจร อันธพาลเท่านั้นพูดได้เต็มปาก ใครๆ เขาฟังแล้ว เขาก็พูดได้
ประชาชนทั้งหลายตลอดพระณรมีใครไปพูดอย่างนี้ เพราะเป็นเรื่อง
รุนแรง

โคตรเหง้าของพุทธศาสนา คือ ป่า พระพุทธเจ้าเป็นโคตร
เป็นแซ่ของศาสนาอยู่ในป่า ทรงบำเพ็ญในป่าอิสิปตนมฤคทายวัน
กรุงพาราณสี ถ้าเราจำไม่ผิดนะ ก็เรียนมานานแล้ว นั่นละต้นเหง้าจริงๆ
อยู่那儿

หลวงตาอวดอุตริมนุสธรรมขริงหรือ?

นี่ละเรื่องที่หนักมากที่สุดตรงนี้ละ เราจึงอดพิจารณาไม่ได้ เรื่องอวดอุตริมนุสธรรมของเราเนี่ย นับตั้งแต่พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ลงมาถึงเรา ธรรมสายเดียวกัน ถ้าอวดก็อวดมาตั้งแต่พระพุทธเจ้าแล้ว หมด ศาสนาของพระพุทธเจ้าเป็นศาสนาอวดอุตริมนุสธรรม พระสงฆ์ทั้งหลายอวดอุตริมนุสธรรมทั้งหมด ผู้ปฏิบัติตามทางสายเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน พูดอย่างเดียวกัน ก็เป็นการอวดอุตริมนุสธรรมทั้งหมด แล้วผู้มันไม่อวด มันเอาอะไรมา มันก็มีแต่ของปลอมมันหลอก มันไม่ใช่อวดหรือ

อวดของปลอมเจ้าของให้โลกเขาดูเขาฟัง ให้เขาเป็นเหยื่อตัวเอง มันปลอมขนาดไหนเนี่ย เข้าใจหรือ นี่ตัวปลอม ตัวมันอวดอยู่เวลานี้นะ เอาของไม่จริงมาพูดไม่จริง นั่นเรียกว่า อวด เอาของจริงมาพูด มันอวดที่ตรงไหน พูดตามความจริง นอกจากนั้นก็ยังมีจะมาฟ้องเราว่า ผิดกฎหมายอาญาอีก นู่นนะฟังซินะมันนำฟังใหม่ แล้วก่อนจะเกษียณอายุจะรีบจัดการให้ใคร (ให้สำนักงานพระพุทธศาสนา)

เออ ให้สำนักงานพุทธศาสนามาฟ้องร้องเรา จะติดคุกติดตารางรูปไหนก็แล้วแต่ ก่อนที่เขา (พล.ต.ท.อุดม เจริญ) จะเกษียณอายุ จึงบอกว่า อย่าด่วนเกษียณ รออยู่ที่โคตรนั้น เราบอกงั้น รอมาฟ้องเราติดคุกติดตารางแล้วจะไปตกรอกทั้งโคตร หรือจะไปไหนก็ไปเถอะ เราไม่สนใจ เราอยู่ในคุกไม่ไปตามดูใครละ เข้าใจไหม ใครเก่งขนาดไหนก็ให้ไปตามเรื่องของตัวเอง เข้าใจแล้วหรือ นี่มันเป็นอย่างนี้นะ แหม หยาบมากที่สุดพวกนี้ หยาบโลนที่สุด เสี้ยนหนามมหาภัย เต็มประเทศไทยเราเวลานี้ ขึ้นมาสอดแทรกทุกแง่ทุกมุม ให้พี่น้องทั้งหลายจำเออานะ

เราโต้ตอบเพื่อคนทั้งแผ่นดิน

หนักมากอยู่นะเราจะไม่ใช้เล่นๆ นะ ทั้งชาติทั้งศาสนามันเลยมาอยู่นี้หมดนะ เราต้องได้ต้านทานกันอย่างหนักเพื่อชาติเพื่อศาสนาของเรา เพราะงั้นมันจึงได้หนักมากนะเรา รวมแล้วเรื่องชาติเรื่องศาสนาเลยมาอยู่กับเรา เพราะมันเกี่ยวโยงกันอยู่กับเรา เลยเป็นเรื่องหนักมากอยู่ สำหรับเราใครจะมาโจมตีอะไรก็ช่าง บอกว่าให้ยกโคตรมาเลยเราบอกงั้นนะ เราไม่เคยสนใจละ แต่ที่เราแก้ปัญหิต่างๆ ที่เขาโจมตีมา เราโต้ตอบอย่างนั้น เราโต้ตอบเพื่อประชาชนญาติโยมคนทั้งแผ่นดินต่างหากนะ เราไม่ได้โต้ตอบเพื่อเรา

เราให้มันยกโคตรมาว่า ก็ให้มันว่าเถอะ เราเฉย เราไม่สนใจแต่นี้ประชาชนทั่วประเทศยังไม่รู้เหตุรู้ผลอะไรก็พลอยเสียไปด้วยจึงต้องโต้ตอบกัน เพื่อท่านผู้ฟังทั้งหลายจะได้เข้าอกเข้าใจในการที่เขาโจมตีอย่างนั้น แก่กันไปอย่างนี้ รับกันอย่างนี้

ถ้าควรตอบ เราก็ตอบ ตอบอย่างนี้เพื่อประชาชนทั้งหลายจะได้ทราบเหตุผลต้นปลายหนักเบาแ่งไหนๆ ว่าพระป่าเป็นวิกลจริต มีเหตุผลยังไ ม่ มันไม่มีเหตุผลที่ว่า แต่ผู้ตอบมา มีเหตุผลเข้าใจไหมละเราพูดนี้ เราพูดเพื่อประชาชนต่างหาก การได้การตอบทั้งหมดเราเพื่อประชาชน เราไม่ได้เพื่อเรา ถ้าเพื่อเรา ให้มันยกโคตรก็โคตรก็มาซิ เราเฉย

โลกสกปรก มันไม่ฟังเสียงเหตุเสียงผล พระเป็นพระพวกนี้ด้วยแล้วไม่มีเหตุมีผล เลยชมราวาสไปอีก เลวกว่านั้นไปอีกนะ ออกแบบเดียวกัน ไม่มีเหตุมีผล มีแต่จะเอาให้ได้ยังไง พูดด้วยความเคียดความแค้นนะซิ มันไม่มีเหตุมีผลนะ คนเมื่อความเคียดแค้นมีแล้วมันก็พูดสะเปะสะปะไปอย่างนั้น ให้สนใจเจ้าของก็เอา ผิดถูกประการใดมันรู้ มันฟังกัน ทำไมจะฟังไม่ออกวะ มันก็รู้ซิ เท่านั้นละ

๑๐๖

ตายแล้วถึงมาเชือกที่หลัง

พี่น้องทั้งหลายให้ทราบเสีย ให้พากันตั้งเนื้อตั้งตัว ให้ตื่นตัวทุกคน เวลานี้พวกจอมปลอม พวกมหาภัยเข้าแทรกทุกแห่งทุกหน เป็นตาสับประรด ออกมาได้ดินก็มา ออกมาเหนือดินก็มา มีแต่เรื่องต้มตุ๋น เรื่องหลอกเรื่องลวงให้เขาเชื่อ แล้วจะได้มาเป็นเครื่องมือของตัวเอง เขี้ยบบยำทำลายชาติของตัวเอง เข้าใจไหม

คนโง่เชื่อนะที่เขามาโฆษณาบ้าง ด้วยความจอมปลอม ร้อยเปอร์เซ็นต์ๆ นั้นแหละ แต่คนที่มันโง่เขลาเช่ๆ ซ่าๆ มันจะไปติดเบ็ดเขาเกาะปากนะ ไม่จริง มันก็บอกว่าจริง หลอกล่ออย่างที่ว่า หลวงตาบ๊วเป็นปาราชิก หลวงตาบ๊วเรียไรเงิน พิจารณาชิ ท่านทั้งหลายบางคนมันก็จะคิดไปได้ หลวงตาบ๊วเป็นจริงๆ นี่เสียไปแล้ว เป็นเครื่องมือของเขาแล้วใช้ใหม่ละ เพียงเท่านี้ก็พอทราบได้ เวลานี้มีอยู่ทุกหย่อมหญ้า

ท่านทั้งหลายอย่าอนใจ นี่เป็นภาษาธรรม เราไม่ได้เป็นภาษาหลอกลวง ดังที่มันมาหลอกลวงโลกอยู่เวลานี้ เราพูดอย่างตรงไปตรงมา ให้พากันฟังให้ดี เรานำพี่น้องทั้งหลายจนพี่น้องขึ้นมาเป็นความสงบร่มเย็น เรานำโดยธรรม พูดโดยธรรม สอนโดยธรรม ไม่มีอะไรผิด นี่ก็สอนโดยธรรม ไม่มีอะไรผิด พากันนำไปคิดนะ อย่าหัดหัวอยู่ในกระดอง เดี่ยวเขาจะตีกระดองแตกไปหมด

เราจนจะตายแล้ว เราเตือนไว้ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร เราตายแล้วถึงมาเชือกที่หลัง เราไม่เล่นด้วย เชื่อเดี๋ยวนี้เอาเดี๋ยวนี้ชิ พระพุทธเจ้าตายแล้วจึงมาบำเพ็ญสำเร็จอรหันต์ มันฟังได้หรือ เอาชิ พระพุทธเจ้าสอนว่ายังไง เอาตรงนั้นชิ พระสาวกทั้งหลายเป็นพระสาวกอรหันต์ พระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์อยู่ นั่นผู้เอาตามพระพุทธเจ้าก็เป็นอย่างนั้น

เสียนหนามเต็มประเทศไทยเราเวลานี้ ให้พากันต่างคนต่างตั้งอกตั้งใจ บอกตรงๆ ว่าอย่าเชื่อ เพราะจอมปลอมทั้งหมด เราได้ตรวจดูแล้วทุกสิ่งทุกอย่างสำนวนที่ออกมา มีแต่สำนวนหลอกลวงโลกทั้งนั้น ไม่ได้เอาของจริงอะไรมาสอนโลกเลยนะ มีแต่หลอกลวงโลกเพื่อจะกว้านเอาโลกมาเป็นเครื่องมือ แล้วกลืนโลกได้ง่าย เขี้ยบบชาติไทย ศาสนาไทยให้จมลงได้ง่ายดาย

ที่นี้มันจะเอาอะไรมาแทน ฟังซินะ จมูกโด่งๆ เด่งๆ นั้นตัวนายใหญ่มัน พวกมันก็มาเขี้ยบบหัวเรา จมูกโด่งๆ เด่งๆ มาเขี้ยบบหัวมัน แล้วชาติไทยเราก็จม จำเอานะ พวกนี้พยายามจะทำลายชาติไทยทั้งชาติ ศาสนาทั้งหมด เฉพาะอย่างยิ่งผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เครื่องรัตในธรรมวินัย คือ พระกรรมฐาน จะเอาให้แหลกไปเลย ถ้าพวกนี้หมดไปแล้ว ศาสนาไม่ต้องบอก หมดเองเวลานี้พวกนี้ต้านทานเอาไว้ เข้าใจหรือ พากันจำเอาทุกคนนะ

ปาราชิกแบบหลวงตา

หลวงตาบัวก็กำลังถูกโจมตีอย่างใหญ่หลวง ว่าหลวงตาบัวไปอยู่ในป่าในเขา นี่เขาออกประกาศทางหนังสือพิมพ์ด้วยไม่ใช่หรือ (ออกเป็นหนังสือเวียนส่งสำนักงานพุทธศาสนาทุกจังหวัด) เออ ออกจากมหาภัยนี้ ผู้ที่ทำงานในสำนักพุทธศาสนานี้ออกมาโจมตีเรา ว่าหลวงตาบัวอยู่ในป่าในเขาเป็นพระป่า ออกมาประกาศว่าสำเร็จพระอรหันต์ นี้อวดอุตริมนุสธรรม เป็นอาบัติปาราชิก บอกว่าหลวงตาบัวเป็นอาบัติปาราชิก ประกาศบ้างๆ เราก็อัดคิดไม่ได้ อัดพูดไม่ได้นะ เราก็เลยพูดหยอกเล่นกับลูกศิษย์เรา หลวงตาบัวนี่ ว่าอยู่ในป่าในเขาออกมาแล้ว อวดอุตริมนุสธรรม ว่าเป็นอรหันต์ ปรับอาบัติปาราชิก ประกาศข้อที่หนึ่งนะ

เราก็อัดจะว่าแก้หรือไม่แก้ก็แล้วแต่ เราพูดตามหลักความจริงของเรา จิตของเราที่สว่างจำครอบครัวโลกธาตุมาตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร สว่างจำตั้งแต่โน้นมาไม่ลดราวาศอกที่ไหน เสมอ สว่างจำมาจนกระทั่งปานนี้ แม้ที่สุดเวลาที่เขาฟ้องร้องหลวงตาบัวว่าเป็นสังฆาข ปาราชิก จิตนี้มันก็สว่างจำอยู่จะทำไป นี่เขาว่าหลวงตาบัวเป็นอาบัติปาราชิก จิตเรานั้นก็สว่างจำอยู่ นี้แล้วว่าเป็นปาราชิกได้อย่างไร

ถ้าปาราชิกแบบหลวงตาบัวนี้ เราพอใจ เราบอกกันนะ ใครอยากเป็นปาราชิกแบบหลวงตาบัว ให้พยายามปฏิบัติธรรมเข้าหาคำฟ้องร้องให้เขาฟ้องร้องไป เราสว่างจำของเราพอ หลวงตาบัวก็จะเอาอันสว่างจำทำประโยชน์แก่โลก ส่วนปาราชิกเราเข้ก มอบให้เขาไปเสีย ความหมายก็ว่าฉัน เข้าใจไหม(เขาไม่กลัวบาปนะคะ หลวงตา)

เขาไม่กลัว เขากลัวบาป เข้าใจไหม เรื่องกลัวบาปเขาไม่กลัว เขากลัวบาป นี้ข้อที่หนึ่ง เราพูดให้ลูกศิษย์ลูกหาฟังสนุกไปเฉยๆ แหะ

ให้เป็นปาราชิกแบบหลวงตาบัวนะ เขาว่าอะไรก็จำอยู่นี่

แล้วที่นั่นที่สอง เขาว่าหลวงตาบัวไปหาเรียไรโดยไม่ได้รับอนุญาต ปรับอาบัติ ผิดกฎหมายด้วย ปรับอาบัติด้วย แล้วเขาจะฟ้องร้อง คนนี้แหละที่เขาจะฟ้องร้องนี้ก่อนที่เขาจะปลดเกษียณ เขาจะปลดเกษียณเดือนกันยายนี่ เขาจะฟ้องร้องหลวงตาบัว ทั้งเป็นอาบัติด้วย ทั้งผิดกฎหมายด้วย เขาฟ้องร้องว่าไง (ว่าเรียไรโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นการหลอกลวงประชาชน ผิดกฎหมายอาญาครับผม) นี่ละเขาว่า ผิดกฎหมายอาญา แล้วเขาจะฟ้องร้องก่อนที่เขาจะครบเกษียณออกไป นี่เขายังไม่ได้ฟ้องร้อง

ที่แสดงออกมาทั้งหมดนี้ เรานี่พูดจริงๆ เราทรงวินัยทรงธรรมไว้เต็มหัวใจเรา ที่มาโจษอย่างนี้เป็นคนรู้ธรรมรู้วินัยหรือไม่ มันส่อให้เห็นชัดเจน ดีสะเปะสะปะออกมาอย่างนั้น ผู้นี้ผู้ดู กอดคัมภีร์อยู่นี่ คัมภีร์ในหัวใจนี้ดู เพราะฉะนั้นจึงสนุกพูด ปาราชิกแบบนี้ อย่างนั้น อย่างนี้เข้าใจไหม และเรียไรเงินประชาชนโดยไม่ได้รับอนุญาตอย่างนี้ พระวินัยของเราเป็นยังไง ไอ้ที่มันสะเปะสะปะฟ้องเข้ามานี้เป็นยังไง มันก็รู้เข้าใจไหม

ที่นี้พูดถึงเรื่องหลักพระวินัยท่านแสดงไว้ชัดเจน ถ้าเรียไรเพื่อตัวเองปรับอาบัติ ถ้าเรียไรเพื่อผู้อื่นไม่ปรับ นี่อันหนึ่ง อันนี้มันบอกเรียไรไม่ได้รับอนุญาต ที่นี้การเรียไรเหล่านี้ เราก็ไม่มี ไม่ว่าเรียไรเพื่อตัวเองไม่ว่าเรียไรเพื่อส่วนรวม เราไม่มี

อันนี้เมืองไทยของเราสะท้านหัวน้ไหวจะล่มจมลงในทะเลหลวงในปี ๒๕๔๐ เข้าใจหรือ จนกระทบกระทั่งทั่วประเทศไทย และเรื่องราวนี้เข้ามากระทบเรา อ่านเหตุผลทุกสิ่งทุกอย่างแล้วเราประกาศ ก้องขึ้นมา นี่เมืองไทยของเราจะจม ใครจะช่วยกันยังไงก็ให้ช่วยนะ หลวงตาบัวจะพยายามเต็มกำลังความสามารถ เอ้าเป็นหัวหน้าเลย พี่น้องทั้งหลายมีอะไรๆ เอาเข้ามาหนุนชาติไทยของเรา ให้ขึ้นจาก

๑๑๐

หล่มลึก นี่เรียกว่า เร็วหรือ ประกาศทั่วโลกที่เมืองไทยของเราที่กำลังจะจมให้ทรบทั่วหน้ากัน ให้ฟื้นขึ้นมา เราเป็นผู้ประกาศเอง เราเร็วหรือ อย่างนั้นใช่ไหม

นี่เห็นไหมพระวินัยกับอันนี้ มันเข้ากันไม่ได้เข้าใจหรือ มันหลับตาฟ่องเข้ามา จึงนำหัวเราะ ก็พอดีเมื่อเร็วๆ นี้ก็เอากันแล้วจะไล่ ออก ตัวนี้ละตัวสำคัญไล่ ออก (พล.ต.ท.อุดม เจริญ) เอาไว้ทำไม เอาเข้าศึกศัตรู เอามหาภัยเข้ามาไว้แดนพุทธศาสนาทำไม ให้ขับออก คนดีกว่านี้ไม่มีหรือ ฟาดเข้าไปจนกระทั่งถึงนายกฯ ทางนั้นก็เอากัน ละจะไล่ ออก พอดีได้ขอกจากนี้ไปถึงครบเกษียณ ยังไม่ย้ายจากนี้ไป ขอถึงวันครบเกษียณแล้วก็จะลาออก

ทางนี้ก็มัดกันเข้าไป ข้อหนึ่ง ก่อนที่จะลาออกอย่าสร้าง เหตุการณ์อะไรขึ้นมาในระหว่างนี้หนึ่ง อันที่สอง การโจมตีท่าน หลวงตาบัวอย่างนี้ อย่าทำอีกต่อไป บังคับกันไว้ ยอมรับหมด* คอยดู มันจะออกแรงแไหน ก็ไม่รู้ละ เราคอยฟังกับมันนะ

ก็เราไม่มีเรื่องอะไรกับใคร เราทำแต่ประโยชน์ ทางนั้นหาแต่โทษ หาแต่ฟันแต่ไฟเข้าใจหรือ นี่ละเรื่องราวก็มายุติตรงนี้ ถ้าพูดถึงเรื่อง การทำประโยชน์ให้โลกนี้ได้รับอุปสรรคก็คิดขวางมาตลอดตั้งแต่เริ่มต้น แต่ก็ผ่านผิงๆ ไม่มีอะไรมากัดมาขวางได้เลย ขวางก็ฟาดขาดสะบั้นๆ มาตลอดจนกระทั่งบัดนี้ นี่ก็ทุกสิ่งทุกอย่างสำเร็จแล้ว และเรื่องราว กำลังขึ้นอยู่อย่างนี้ละ พิจารณาเอาที่น้องทั้งหลาย เราอยู่ในขวาก ในหนามในไฟในไฟ แต่เราเย็นสบายๆ เราไม่มีอะไรกับโลก โลกมี อะไรกับเรา เราก็ไม่มี เต็มเม็ดเต็มหน่วยอยู่อย่างนี้

นี่ละ การช่วยชาติบ้านเมืองที่ว่า สมบุกสมบันอยู่ในขวาก ในหนามก็คือ เรา เพราะเราเป็นหัวหน้า เออะอะจะมาโจมตีเรา คือ โจมตี

*เป็นไปตามข้อตกลงจากการประชุมร่วมกันระหว่าง นายวิษณุ และ พล.ต.ท.อุดม กับ กลุ่มลูกศิษย์หลวงตา โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เมื่อวันที่ ๓ พ.ค.๕๗

เราให้ขาดความเคารพนับถือของประชาชน หลวงตาบัวไม่ตัวอย่างนั้นๆ ตามที่เขาโฆษณาโจมตี เมื่อคนขาดความเคารพนับถือแล้ว เรียกว่าหมดกำลัง พวกนี้เป็นอาหารว่างของเขาแล้วเข้าใจใหม่ เป็นเครื่องมือของเขาหมดแล้ว เขาจะกลืนชาติไทยของเราอย่างไม่ต้องเคี้ยวกลืนเลยๆ แต่เวลานี้มันมีก้างขวางคออยู่ คือ หลวงตาบัวขวางอยู่ ไม่ค้ำคางมันอยู่ มันกลืนไม่สะดวก มันจึงมาตีตรงนี้ เพื่อจะกลืนสะดวก ให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากัน

ก็มีอยู่สองคนที่เป็นกระดาน ทางโลกก็คุณทองก้อน คุณทองก้อนนี้ก็ตัดคอรอง เพื่อประเทศไทยของเราตั้งแต่วันเริ่มแรกออกช่วยชาติบ้านเมือง คุณทองก้อนเป็นผู้เสียสละทุกสิ่งทุกอย่าง เหมือนเราที่เดียวเลยช่วยชาติบ้านเมือง เราก็อำอย่างพี่น้องทั้งหลายเห็น สองกษัตริย์ นีละ กษัตริย์บัว กษัตริย์ทองก้อน เข้าใจใหม่ เป็นก้างขวางคอเขา เขาจึงโจมตีเอาให้แหลกทีเดียวนะ โจมตีอย่างไม่มีเหตุมีผลอะไรเลย

เราจะยกตัวอย่างมาให้ฟังเพียงข้อเดียวก็พอ ว่าทองก้อนไม่มีเงินมีทองหรือว่าไง (มีเงินในบัญชีเป็นพันล้านครับ) นั้นล่ะฟังซิ (เขาอ้างว่ามายักยกเงินผ้าป่าช่วยชาติของหลวงตาไปครับ) นี่อันหนึ่งว่ายกยกเงินผ้าป่าหลวงตาบัวเอาไปกิน จะหมดหรือไม่หมดไม่ทราบว่ามีเงินในบัญชีตั้งพันล้าน นีละอย่างนี้เป็นต้น

ความจริงแล้ว คุณทองก้อนไม่เคยเดินเข้ามาดูกรรมการที่นับเงินเลย แม้แต่หนเดียว ไม่เคยเห็น เงินเหล่านี้เขาไม่เคยเกี่ยวข้อง ไม่เคยมาพบมาเห็นเลย แล้วสุดท้ายเขานั้นล่ะเป็นผู้ยกยกเอาเงินหลวงตาบัวไปฝากธนาคารตั้งพันล้าน อย่างนี้เป็นต้น นี่มันขึ้นมาอย่างนี้ ไม่มีความจริง เพื่อจะทำลายคุณทองก้อนให้ขาดความนับถือของประชาชน แล้วกลืนได้ง่าย และก็ฆ่าหลวงตาบัวแบบเป็นอาบัติปาราชิกเรียไรเงินนี้ ผิดทั้งกฎหมายอาญา ผิดทั้งพระวินัย เขาก็จะเอาหลวงตาบัวลง เขาจะกลืนประเทศไทยได้ง่าย ความหมายว่า มันมีสองกษัตริย์นีละที่เอาไม่ค้ำคางไว้ มันกลืนไม่ลง เข้าใจหรือ

หัตถ์หน้าเข้าหากัน

ให้หันหน้าเข้าหากันนะ เราเป็นลูกชาวพุทธ อย่าระหงระแหง อย่าทะเลาะเบาะแว้งกัน อย่าชิงดีชิงเด่น มันชิงความเลวร้ายนะนั่น ธรรมท่านไม่ได้บอกว่าชิงดีชิงเด่น คือ ชิงความเลวร้าย อย่านำมาใช้ เราเป็นลูกชาวพุทธ

ขอให้หันหน้าเข้าหากันมนุษย์เรา ถ้าให้กิเลสเข้าถือเป็นใหญ่ เป็นโต เป็นทีฐิมานะอย่างนี้เท่าไร มันก็ไม่มีควมสงบ ถึงจะได้สมใจ ตนก็ตาม นั้นล่ะขึ้นอยู่บนกองไฟล่ะ คนนั้นล่ะอยู่บนกองไฟ อย่่าว่าอยู่บนหอปราสาทราชมณเทียร วิมานสวรรค์ชั้นใด ๆ เลย คือ หลุมนรกเผา คนทั้งเป็นอยู่ในหัวใจของผู้ที่ว่าตนชนะนั้นแหละ ความชนะ คือ เรื่องของกิเลส

น หิ เวเรน เวรานิ สมฺมมฺหุตฺติ กุทาจนํ ตลลจกกาลโหนจฺ เวรย่อมไม่ระงับเพราะควมมีเวร อเวเรน จ สมฺมมฺหุตฺติ เอส ธมฺโม สนนฺตโน เวรย่อมระงับเพราะควมไม่มีเวรต่างหาก นี้ธรรมเป็นพื้นฐานของศาสดาทุกพระองค์ทรงไว้เพื่อสอนโลกสงสาร อย่่าก่อกรรมก่อเวรกัน ไม่ใช่ของดี

ควมมีทีฐิมานะว่าจะให้ได้อย่างใจๆ นี้เป็นเรื่องของกิเลสล้วนๆ อย่่าพากันนำมาใช้ ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมบ้าง อย่่าที่เราเทศน์สอนอยู่ทุกวันๆ นี้ เราไม่ได้เอากิเลสเข้ามาแทรกในธรรมของเรานะ ดุด่าว่ากล่าวตรงไหนๆ ต่าหนีตรงไหน ตรงนั้นผิด ที่ไหนถูก เราบอกว่าถูก ที่ไหนผิด เราบอกว่าผิด เราไม่ได้เข้าข้างนั้นข้างนี้ ธรรมไม่เข้าข้างผู้ใด ใครผิดใครถูก บอกว่าผิดว่าถูกตามหลักธรรมชาตินั้นเลย เราจึงพูดได้เต็มปากของเรา ขอให้ท่านทั้งหลายผู้ที่เป็นลูกชาวพุทธ ให้นำธรรมเหล่านี้ไปปฏิบัติตนเอง

หลวงตาก็จวนจะตายแล้ว ช่วยโลกก็ช่วยมาเติมกำลัง ความเสียหายในการช่วยโลกนี้เราก็พิจารณาโดยลำดับตามอรรถตามธรรม ก็ไม่ปรากฏว่าเสียหายที่ตรงไหนที่นำพี่น้องมา ทั้งด้านวัตถุ ทั้งด้านการแนะนำสั่งสอน สอนโดยอรรถโดยธรรม วัตถุที่ได้มาจากพี่น้องทั้งหลายนี้ก็ปฏิบัติโดยธรรม เราไม่เคยหยิบมาเป็นของเราเลยแม้บาทเดียว ฟังซินะ เราทำถูกต้องไหมนี้

สมบัติพี่น้องทั้งหลายบริจาคมา เราทำให้เป็นประโยชน์ทั้งหมด บาทหนึ่งเราไม่เคยไปแตะ จะให้เป็นมลทินแก่จิตใจเราไม่มี เราจึงกล้าพูดได้เลยว่า ใครจะว่าเราเอาเข้าไส้เข้าพุง ก็เป็นเรื่องหมาเห่าซากหมา นั้นแหละจะเป็นอะไรไป ไม่เกิดประโยชน์อะไร เราไม่สนใจกับคำพูดจอมปลอม สิ่งที่เราทำอยู่ตลอดเวลาอยู่แล้ว ใครเป็นคนทำคนนั้น เป็นผู้แม่นยำในการทำของตน

อันนี้การทำของเรา เราก็ทำด้วยความบริสุทธิ์แล้วกับพี่น้องทั้งหลาย เต็มเม็ดเต็มหน่วย ทองคำก็ตั้ง ๑๐ ตันกว่าแล้ว สตางค์ไหนที่ออกไปเป็นความทุจริตของเราไม่มี ดอลลาร์ไม่มี เงินสดเหมือนกัน เหมือนกันหมด เราทำด้วยความบริสุทธิ์ใจที่ว่าเมตตาล้วนๆ ครอบไปหมด มันจะมีแก้ไขไปหาหยิบเอาเงินบาทนั้นสตางค์นี้มาได้ยังไง

ความเมตตาร้องโงกกันที่เห็นเมืองไทยจะล่มจะจม ตั้งแต่ปู่ ย่า ตา ยาย เรามา พาถ่อพาพายมาจนกระทั่งปานนี้ สงบร่มเย็นเรื่อยมา แล้วนี่เป็นจุดสุดท้ายที่ลูกหลานของปู่ ย่า ตา ยาย มีตั้ง ๖๒ ล้านคน จะพากันจมทั้งประเทศมีอย่างเหรอด นี่ละร้องโงกขึ้นตรงนี่ละ เอา ไม่ให้จม ฟาดกันเข้าเลย ก็ค่อยฟื้นขึ้นมาๆ ดังที่เห็นนี้ นี่ละถ้าเป็นธรรมก็เป็นอย่างนี้ ค่อยฟื้นขึ้นมา

ได้บาทใดสตางค์ใดเข้าสู่ส่วนรวมๆ หนุนกันขึ้นตลอดเวลา เราไม่ได้แบ่งสันปันส่วนอะไรพอที่จะทำให้ส่วนรวมเสียไปๆ เราไม่มีเราแน่ใจขนาดนั้นละ การแนะนำสั่งสอน สั่งสอนตั้งแต่ธรรมะพื้นๆ

๑๑๔

จนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้น เพราะภุมิเหล่านี้อยู่ในหัวใจเราหมดแล้ว พุดให้มันเต็มย่น เราปฏิบัติมาหลายสงฆ์แล้วในธรรมทั้งหลาย เราไม่เสาะแสวงหาอะไรอีกแล้ว หารธรรมเพื่อเพิ่มเติม เราก็ไม่หา หาส่วนใด เราไม่หา เราพอทุกอย่างแล้ว สอนโลกด้วยความพอทุกอย่างไม่สงสัยเลย ควรที่พี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นชาวพุทธจะยึดไปประพฤติปฏิบัติ

อย่ามามัวกั๊กกันเหมือนหมูเหมือนหมา นี่เขาเรียกเอากิเลสแข่งธรรม เอาหมาแข่งพระพุทเจ้า ก็จะเป็นหมาตลอดไปทั้งประเทศ ไทยเรานั้นแหละ ไม่มีคนดีคนชั่ว ไม่ได้กั๊กหัวเข้าสู่ธรรมฟังเสียงกัน ให้ต่างคนต่างฟังเสียงกัน ใครผิดใครถูก ให้พากันแก้ไขดัดแปลงช้อย่างถือพรรคถือพวก มันไม่เกิดประโยชน์อะไร โจรมันก็มีพวก แนะ คนดีก็มีพวก ถ้าพวกโจรมันก็ร้ายกาจ ถ้าคนดีก็ดีขึ้นไ้ มีมากเท่าไร ยิ่งสงบรมเย็น แนะ ถ้าเป็นพวกก็ให้เป็นพวกผู้ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบช้อย่างเอามาใช้ในสิ่งที่เป็นภัยต่อชาติของเรา

ชาติไทยเป็นชาติของท่านทั้งหลายทุกคนไม่ใช่เหรอ แล้วเราจะไปเอาดีเอาเด่นตั้งแต่เราคนเดียวในท่ามกลางแห่งชาติไทย ก็คือเอาไฟเผาตัวเองและเผาทั้งชาตินั่นเอง ไม่เกิดประโยชน์อะไร อย่าพากันดำริคิดขึ้นมาในสิ่งเหล่านี้ จะเอาตัวเองและเผาชาติของตัวเองให้คนเมืองนอกเมืองนาโลกทั้งหลายเขาหัวเราะเมืองไทยเราเป็นหมากัดกัน ทั้งๆ ที่เป็นเมืองพุทธ หาเหตุหาผลไม่ได้

ถ้าว่าเอากฎหมายมาใช้ ก็เป็นกฎหมายไปเสีย จากกฎหมายก็เป็นกฎหมายไปเสีย แล้วเอามาใช้ในเมืองไทยเรา ก็เลยกลายเป็นเมืองหมาไปหมด มันก็ไม่มีเมืองคนดี กฎหมายไม่มี-ไม่มีคน มีแต่กฎหมาย กฎหมา แล้วก็หมาไปหมดเลยเท่านั้นแหละ อย่างนำมาใช้

กฎข้อบังคับที่ทำให้ชาติบ้านเมืองมีความสงบรมเย็นมีอยู่ ตั้งมาตั้งแต่กาลไหนๆ แล้ว ก็เป็นความสงบรมเย็น อันกฎหมาย กฎหมา มีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย เผาหุ่น เผาเนื้อ มันเกิดประโยชน์อะไร

อย่านำมาใช้ กฎบัญญัติที่เป็นความดีความงามแก่ส่วนรวมให้นำมาใช้ เฉพาะอย่างยิ่งเรื่องธรรมละเอียดมาก ขอให้พากันนำมาใช้

ให้หันหน้าเข้าหากันพี่น้องทั้งหลาย อย่าทำความแตกร้างสามัคคีกัน ชิงดีชิงเด่นกัน ทั้งๆ ที่ไม่มีใครดีละ ถ้าลงชิงแบบนี้แล้วหาคนดีไม่ได้ เราก็คือตัวเลวคนหนึ่งแล้วจะไปชิงเอาดีเอาเด่นจากผู้ใด ชิงไปไหนก็ตัวเลวพาไป มันก็เลยไปตามๆ กันหมด ชิงสองคนก็เลวสองคน ชิงทั้งพวกก็เลวทั้งพวก ชิงทั้งภาคเลวทั้งภาค ชิงทั้งแผ่นดินไทยเลวทั้งแผ่นดินไทย จมหมดทั้งแผ่นดินไทย ไม่มีใครดีอย่านำมาใช้ นะ

ขอให้หันหน้าเข้าหากัน เราเป็นลูกชาวไทยด้วยกัน ต่างพ่อต่างแม่ก็ลูกชาวไทยเรา อวัยวะจะเป็นแข่งเป็นขานเป็นหูเป็นตา มันก็อวัยวะของร่างกายเรา มีใจเป็นผู้รับผิดชอบ อันนี้ชาติไทยของเรามีพระมหากษัตริย์เป็นผู้รับผิดชอบ ท่านไม่ประสงค์อย่างยิ่งที่ลูกหลานหลานเหลนของท่านจะทะเลาะเบาะแว้งซึ่งกันและกัน กัดฉีกกันอย่างนี้ ท่านไม่พอพระทัย ทำอย่างไรจะให้ท่านพอพระทัย เราเป็นลูกของท่านให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี มีกฎมีเกณฑ์มีข้อบังคับปฏิบัติต่อตัวเองและส่วนรวม แล้วก็มีความสงบร่มเย็นต่อไป ขอฝากธรรมนี้ไว้กับลูกๆ หลานๆ ทั้งหลายทั่วประเทศไทย

หลวงตาบัว จวนจะตายแล้ว ขอให้หันหน้าเข้าหากัน ให้ปฏิบัติตัวให้ดี ใครดีให้ถือเป็นคนดีตัวอย่าง ใครไม่ดีให้แก้ไขตัวเอง นี่เป็นความถูกต้องดีงาม ขอความสวัสดิอันเป็นพรเจริญรุ่งเรืองของพระพุทธเจ้านี้ จงมีแก่บรรดาท่านทั้งหลาย และจงพากันปฏิบัติตามพรแห่งธรรมทั้งหลายนี้ ท่านทั้งหลายจะมีความสงบร่มเย็นทั่วหน้ากัน และขออย่าอีกว่า ขอความสงบร่มเย็นจงมีแก่บรรดาพี่น้องชาวไทยทั่วหน้ากันเทอญ เออล่ะพอ เหนื่อย

๑๑๖

ขอเชิญร่วมบริจาคช่วยชาติ โครงการช่วยชาติ โดย หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน

ผู้มีจิตศรัทธาสามารถร่วมบริจาค ได้หลายวิธีดังนี้ :-

1. บริจาคได้ที่วัดป่าบ้านตาดโดยตรง

บริจาคมาได้ที่ วัดป่าบ้านตาด ต.บ้านตาด อ.เมือง จ.อุดรธานี 41000

2. บริจาคเข้าบัญชีธนาคาร

หรือโอนเงินดอลลาร์ เงินบาท ผ่านธนาคารฯ โดยไม่เสียค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายการโอนทุกสาขาทั่วประเทศ ดังนี้ :

ธนาคาร กสิกรไทย จำกัด (มหาชน)

- สาขาสำนักราษฎร์บูรณะ
 โอนดอลลาร์ ชื่อบัญชี “ท่านอาจารย์พระมหาบัว ญาณสัมปันโน”
 เลขที่บัญชี 745-9-50029-9
 โอนเงินบาท ชื่อบัญชี “โครงการช่วยชาติโดยหลวงตามหาบัว
 ญาณสัมปันโน” เลขที่บัญชี 745-2-12831-9
- สาขาอุดรธานี
 โอนเงินบาท เลขที่บัญชี 110-277444-9

ธนาคาร ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

- สาขาสำนักงานใหญ่
 โอนดอลลาร์ ชื่อบัญชี “วัดป่าเกษรศีลคุณ”
 เลขที่บัญชี 222-04209-4022001 US
- สาขาอุดรธานี
 โอนเงินบาท ชื่อบัญชี “โครงการช่วยชาติโดยหลวงตามหาบัว
 ญาณสัมปันโน” เลขที่บัญชี 510-2-83957-5

ธนาคาร กรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

- สำนักงานใหญ่สีลม เลขที่บัญชี 101-590444-2 และ
- สาขาอุดรธานี เลขที่บัญชี 284-533999-9
 โอนเงินบาท ชื่อบัญชี “โครงการช่วยชาติโดยหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน”

3. บริจาคผ่านทางธนาคารดี ตู้แลกเงิน เซ็ท

ส่งจ่ายในนาม หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน